



تیمساح

دۆستۆيۇقىسكى

وهرگېرانى:
كاروان مه حمود

Bosnia 2015



مەھمۇد مەھمۇد ۋە ئىبراھىم مەھمۇد
 ئىبراھىم مەھمۇد ۋە مەھمۇد مەھمۇد
 مەھمۇد مەھمۇد ۋە مەھمۇد مەھمۇد

بۇ كىتابنىڭ مەقسىتى
 ئۆگەنگۈچىلەرگە ئىزاھات
 قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ
 ئىقتىسادىنى ياخشىلاش
 ئۈچۈن بۇ كىتابنى
 تەييارلىغان. بۇ كىتابنى
 ئۆگەنگۈچىلەر ئۆز
 ئىقتىسادىنى ياخشىلاش
 ئۈچۈن ئوقۇشى كېرەك.
 بۇ كىتابنىڭ مەقسىتى
 ئۆگەنگۈچىلەرگە ئىزاھات
 قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ
 ئىقتىسادىنى ياخشىلاش
 ئۈچۈن بۇ كىتابنى
 تەييارلىغان. بۇ كىتابنى
 ئۆگەنگۈچىلەر ئۆز
 ئىقتىسادىنى ياخشىلاش
 ئۈچۈن ئوقۇشى كېرەك.



دۆستۆيۇقىسكى

تېمىت



ۋەزگىيرانى

كاروان مەھمۇد

ناوهندی روشنبیری و هونه‌ری نه‌ندیشه
به‌رنه‌به‌ری چاپ و بلاوکرده‌وه: سیروان مه‌حمود
به‌رنه‌به‌ری هونه‌ری: باسم ره‌سام



ناوی کتیب: تیمساح

ناوی نووسەر: دۆستویفسکی

وه‌رگیترانی له ئینگلیزییه‌وه: کاروان مه‌حمود

بابه‌ت: چیروک

دیزاینی تیکست: دانا حه‌سه‌ن

تۆبه‌تی چاپ: یه‌که‌م ۲۰۱۵

چاپخانه: په‌نجه‌ره

تیراژ: (۳۰۰۰) دانه

نرخ: (۴۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌رنه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۱۳۳۹) سی سالی (۲۰۱۵) سی پێ دراوه .

مافی ئەم کتیبه پارێزراوه ©

به‌ی روزه‌مانه‌ندی بلاوکرده‌وه، هیچ لایه‌نیک ریگه‌پیدراو نییه بۆ له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی
ئەم کتیبه، جا‌گەر به‌ شیوه‌ی ئەلکترونی، کاغەزی، وینه‌یی، ده‌نگی، یان هەر
شیوازیکی تری له‌به‌رگرتنه‌وه‌ بیت.

ناوه‌ندی روشنبیری و هونه‌ری نه‌ندیشه/نه‌ندیشه بۆ چاپ و بلاوکرده‌وه

سلیمان‌ی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوی-نه‌ومی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

پووداویکی ناٹاسایی

باس له چیرۆکی پیاویکی به ته مهنی به پرتیز و به هه یه ت ده کات،
که چۆن له لایه ن تیمساحیکه وه به زیندووویی قووت ده درت
له گه له ریه کدا، ههروه ها سه رجه م ئه و پووداوانه ی تر، که
به شوین خۆیدا ده یه ئیت.

لامبیرت! لامبیرت له کوییه؟

ئایا لامبیرت نه بینیه؟

بۆلۈم ۱ - ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە مائارىپ سىياسىتى
بۆلۈم ۲ - ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە مائارىپ سىياسىتى
بۆلۈم ۳ - ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە مائارىپ سىياسىتى
بۆلۈم ۴ - ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە مائارىپ سىياسىتى
بۆلۈم ۵ - ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە مائارىپ سىياسىتى
(۱)

لە بەرۋارى سىياز دەھى مانگى يەكى ئەم سالدا كە
سالى ۱۸۶۵، لە كاتژمىر دواز دە و نيوى نيۋە رۋى ئەو
رۋژ دەدا، ئىلىنا ئىقانۇقنا (خىزانى ئىقان ماتقىتېچى ھاۋرى
رۋشنىبىرم، كە ھاۋكارمە لە ھەمان ئەو بەرۋە بەرايە تىيە
كارى لى دەكەين، يان ئەتوانرېت بوترېت بە ھەمان شىۋە
جۋرىك لە پەيۋەندى خىزمايە تىش لە نىۋانماندا ھەيە)،
مەيلىكى سەيرى تى گەرابوو، كە ھەر ئىستا بۇ بىننى
ئەو تىمساحە بچن، كە لە گەلەرىيەك بۇ نمايشكرن
دانرابوو.

ئەمە لە كاتىكدا بوو، كە ئىقان ماتقىتېچ پىشتر بلىتى
چوونەدەرەۋە لى گىرفاندا بوو، بە نىيازى گەشتكرن
بوو (ھەلبەت گەشتەكە لى ئەو بۇ چارەسەرى تەندروستى
نەبوو، بەلكوۋ گەشتىكى رۋشنىبىرى بوو بۇ زياتر
پەرەپىدانى مىشكى). ھەرۋەھا خۇدوورخستەۋە لە
جەنجالى ئەو كارى كارگىرىيە لى كە تووشى ماندووبوونى

کردبوو. هەرچونیک بیت، ئەو بەیانییە هیچ کارئیکى وای
نەبوو بیکات، بۆیە هیچ بەرھەلستییەکی بەرامبەر ئەو
مەیلە حولحولیانەییەى خیزانەکەى نیشان نەدا، بگرە
خۆشى حەزى بینینی تیمساحەکەى تی گەرابوو، بۆیە بە
دەنگیک، کە رەزامەندییەکی زۆرى پێوہ دیار بوو، وتی:
”چ بیرۆکەییەکی نایابە! بۆ بینینی تیمساحەکە ئەرۆین!
ئەمەش ریک پیش ئەو ئیوارەییەى کە بەتەمام گەشتەکەم
بکەم بۆ ئەوروپا. بیرۆکەییەکی خراب نییە پیش ئەوہى
برۆم شارەزایی لەگەل ئەو ھاوولاتییانە پەیدا بکەم، کە
لە ولاتەکەمان نیشتەجین.“

لەگەل دەربرینی ئەم وشانەدا، قولى کرد بە قولى
خیزانەکەیدا، دەستبەجى بەرەو گەلەرییەکە بەرئى کەوتن.
منیش وەک ھاورییەکی گیانییەگیانى خیزانەکە، ئاسایی
وەک ھەموو جارەکانى تر، چوومە پالیان. ھەرگیز پینشتر
ئیقان ماتقیچم بەو شیوہیە بەئاسوودەیی و مینشکسافی
نەبینبوو، وەک لەو بەیانییەى کە ھەرگیز لەیاد ناکریت
بینیم - ئەبیت تا چەندیک راست بیت، کە ئیمە نازانین چ
چارەنووسیک چاوەریمانە!

ھەر کە پیمان خستە ناو گەلەرییەکەوہ، ئیقان
ماتقیچ یەکسەر تووشى سەرسوورمان و شادییەکی
بینەندازە ھات بە ھوى شکومەندیی تەلارەکەوہ، کاتیکیش

تيمساح

که گه شستين بهو دوکانه ی جانه وهره که ی لی بوو، نهو
تيمساحه ی ماوه يهک بهر له ئيسقا بو پترسبؤرگ
هينرابوو، نمايش دهکرا.

ئيفان ماتقيتچ، خوبه خشانه بيستوپينچ کوپيکی به خشيبه
خاوه نی تيمساحه که، بو نه وه ی رووخسه تی منيش بدات
تيمساحه که بيينم، شتيک که هرگيز پيشتر رووی
نه دابوو. به رهو ژوورؤچکه يهک به ری که وتين. تيبيني
نه وه مان کرد، که له پال تيماساحه که دا، هه نديک تووتيش
بهرچاو ده که وتن، که له جوره تووتيهک بوو؛ پاسرابوو
به (کاکه توو)، ههروه ها کومه له مهيموونیکيش بهرچاو
ده که وت، که له قهقه سيکی تاييه تيدا خه ويان لی که وتبوو.

نزيک ده رگای هاتنه ژووره وه، به دريژايی لای چه پی
ديواره که چه وزیکی گه وره ی کانزايی دانرابوو، له
بانيو دهچوو، چوارده وره که ی به جوره ئاسنيکی ته نک
په رژين کرابوو. به قوولايی دوو ئينج پر کرابوو له ئاو.
له ناو نه م چه وزه دا، که هينده قول نه بوو، تيمساحيکی
گه وره ی تيدا هه لگيرابوو، که وهک کوته ره داريک ته واو
بيجووله راکشابوو. وا ده ر ده که وت ئاو وهه وا شينداره که ی
شاره که ی ئيمه نهو تيمساحه داماره ی به ته واوی له جووله
خستبيت، ههروه ها پينه دهچوو زور چه زی به چاره ی نهو
سه ردانکه رانه بيت، که هاتبوون بو ته ماشا کردنی.

ئەو دەعبایە، لە سەرەتادا بە هیچ شیوەیەک ڕووی پێ
 نەدان، بە شیوەیەک، کە ئیلینا ئیقانوڤنا بە دەنگیک، کە
 تژی بوو لە پەشیمانی، وتی:

"کەواتە ئەمە بوو ئەو تیمساحە ی باسیان دەکرد!
 نازانم بۆ وا بیرم دەکردەووە کە... دەبیت شتیکی جیاوازتر
 بیت."

لەو دەچوو ئیلینا ئیقانوڤنا وا بیری کردبیتەووە،
 کە ئەو تیمساحە لە ئەلماس دروست کراوە. خاوەنی
 تیمساحە، کە کەسیکی ئەلمانی بوو، هاتە دەرەووە و بە
 چاویکی پر لە فیز و شانازی و هەستیکی نائاسایی پر لە
 خۆبەزلزانییەووە لێی روانین.

ئیقان ماتقیتیچ چرپاندی بە گویم، "ماقی خۆیەتی ئا
 بەو شیوەیە شانازی بە خۆیەووە بکات. چونکە دەزانیت
 کە خۆی تەنها پیاووە لە ڕووسیا دا تیمساح بۆ خەلک
 نمایش دەکات"

من ئەم سەرئەنجام نالۆژیکییە ی ئیقان ماتقیتیچی هاوڕیم
 وا وەرگرت، کە بە هۆی ئەو خۆشییە زۆرەووەیە، کە
 سەرتاپای بیر و هەستی گرتبوووەووە. لەگەڵ ئەو شدا، لە
 زۆربە ی 'بۆنەکان' دا جوورە هەستیکی ئیرەییبردن تیدا
 دروست دەبوو، بۆیە ئەو قسانە ی کە کردی، بۆ من زۆر
 جێگە ی سەرئەنجام نەبوو.

تیمساح

ئیلینا ئیقانوڤنا، که له بیدهنگی و کهله ره قیی
خاوهنی تیمساحه که ئاسووده ییی خوی له دست دابوو،
زه رده خه نه یه کی نه فسوناوی خسته سه ر لیوه کانی، بو
ئه وهی ئه و رووه گرژ و تاله ی کابرای خاوهن تیمساح
ئاسایی بکاته وه. ئه مهش کاریکه، که ئافره تان ئه یکه ن -
وتی:

"له و باوه رده دا نیم تیمساحه که ی ئیوه زیندوو بیت."
خاوهنی تیمساحه که به رووسییه کی شه قوشر وه لامی
دایه وه:

"ئوی، نا، خانمه که م!"

خاوهنی تیمساحه که بی وهستان و به خیرایی په رژینه
ئاسنینه که ی جوولاند و به چیلکه یه ک ئازنییه سه ری
ده عباکه. ئیتر ده عبا به رواله تباشه که ش، بو ئه وهی
نیشانمان بدات زیندوو، دهسته کانی له گه ل کلکیدا
جوولاند. لمۆزی بهرز کرده وه و دهستی به جوړیک له
مشه مشکردن کرد.

کابرای ئه لمانی، وهک ئه وهی نه وازشی تیمساحه که
بکات، چیژیشی له خۆبه زلزانیه که ی خوی بینیبوو، وتی:
"زور باشه، کارلشن، وه ره، دلگران مه به نازداره که م."

ئیلینا ئیقانوڤنا زیقاندی و به مه کربازییه وه وتی:

چ تىمساحىكى قىزەونە، بەراستى ترسام. ئەزانم
ئەمشەو خەونى پىوۋ دەبىنم!

كابراي ئەلمانى بەخىرايى ۋەلامى دايەۋە:

”بەلام ئەو ناگرىت گاز لىتان، ئەگەر بىنن خەو
پىوۋەي.“

كابراي ئەلمانى، ۋەك پالەۋانىك سەرى ۋەرچەرخاند
ۋ تەنھا كەسىك بوو بە قسەكەي خۇي پىكەنى. نەيتۋانى
ھىچكام لەم سى كەسەمان بە قسە بىتامەكەي بخاتە
پىكەنىن. بۇيە كەسمان ۋەلاممان نەدايەۋە.

ئىلىنا ئىفانۇقنا بە لووتبەرزىيەۋە ئاماژەي بۇ كردم،
ۋتى:

ۋەرە سىمىون سىمۇنىچ، با برۆين تەماشاي
مەيموونەكان بکەين. من شەيداي مەيموونەكانم؛ ئەوان
زۆر رۇحسووك ۋ لەبەردلاتن... بەلام ئەم تىمساحە زۆر
قىزەونە.

ئىقان ماتفىتىچ بۇ ئەۋەي ئازايەتى ۋ جوامىرىي
پىاۋانەي خۇي بە خىزانەكەي نىشان بدات، بانگى لى
كردىن ۋ ۋتى:

”ئاھو، گيانەكەم، مەترسە! ئەم تىمساحە خەۋالوۋە
خەپولەي سەرزەمىنى فىرەۋنەكان، ھىچ ئازارىكمان پى
ناگەيەنىت.“

تیمساح

ئەو لای حەوزەکە مایەو و لەگەل ئیمە ئەهات. دەستکێشەکانی لە دەستی داگەندبوو و بە دەستکێشەکانی کەوتبوو و ختوو کە دانی لمۆزی تیمساحە کە، پێی خوش بوو، هەر وەک لە دواییدا خۆی دانی پێدا نا، کە ویستوو یەتی تیمساحە کە بخاتە مرخە مرخ.

خاوەنی تیمساحە کە بە هاوێلی ئیلینا ئیقانوڤنا بوو نزیکی قەفەسی مەیموونەکان رویشتن لەگەلیدا، ریز و ئەزاکەتی خۆی لە بەرامبەر خاتوونیکدا نیشان دا.

بەم شیوەیە هەموو شتیک بەباشی ئەرویشقە پێش، بۆیە پێشبینی روودانی هیچ کارەساتیک لە گۆریدا نەبوو. ئیلینا ئیقانوڤنا بە کاتبەسەربردن لەگەل مەیموونەکاندا تەواو خەنی بوو. بە هەمان شیوە مەیموونەکانیش سەرئەوێ بەتەواوی بەلای خۆیاندا راکێشا بوو. ئیلینا ئیقانوڤنا بە شیوەیەکی زۆر عەیارانە و بە رووخساریکی مەکریزانە لێی دەروانیم و تەواوی سەرئەوێ لەسەر من چڕ کردبوو و هە. بەمەش دەیویست بیریزی بەرامبەر خاوەنی تیمساحە کە بکات و بەم کارە ی سووکایەتی پێ بکات.

قاقای لێئەدا و بە دلی خۆی پێئەکنی. چونکە ئەو هەر مەیموونە و لەگەل شیوەی رووخساری ناسیاویکی یان هاورییەک لە هاوریکانی دەچوو.

ته نانهت منيشى سه رگه رم كرد بوو به و مهيموونانه وه،
 له بهر نه وهى هه ر به راستى نه و ليكچوو اندنانه ي نه و
 ده ي كرد، زور له راستيه وه نزيك بوون. كا برائى نه لماني
 تيا مابوو كه تايا به راستى پئويسته پييكه نيت يان
 پينه كه نيت، له كو تا ييدا، بريارى دا ده موچاوى بدا به يه كا
 و خوى گرژومون نيشان بدات له برى نه وهى پييكه نيت.
 ريك له و كاته دا، قيژه يه كى زور ترسناك هات،
 نه توانم بليم نهك هه ر ترسناك، به لكوو زور له ترسناك
 ترسناكتر، زور ناسروشتى، به شيوه يه ك، نه و قيژه يه
 هينده به هيز بوو، نه و ژووره ي خسته له رزه. نه مزانى بير
 له چى بكه مه وه، يه كه م جار له شوينى خومدا به پيوه
 وه ستابووم، هيشتاش هه ر سر و توقيو بووم، سه رنجم
 دا ئيلينا ئيقانو فئاش به هه مان شيوه ده يقيراند، به خيرايى
 سه رم وه رچه رخاند - به لام چى ببينم! چيم به رچاو
 كه وت، خودايه!

"ئيقان ماتقيتيچى" به دبە ختم له ناو شه ويلگه
 ترسناكه كى تيمساحه كه دا بينى، تيمساحه كه شه ويلگه ي
 له ناوقه دى ئيقان گير كرد بوو. به توندى و به شيوه ي
 ستوونى له بو شا ييدا به رزى كرد بوو وه. ئيقان ماتقيتيچش
 له و په رى نا ئوميديدا له قه ي ده وه شاندا. پاش يه ك خوله ك،
 هيچ شوينه واريك له ئيقان نه مايه وه. نه بيت نه م ساته تان

به وردی بو روون بکه مه وه. چونکه له م ساته دا، بی جووله له شوینی خۆم وشک ببووم و کاتی نه وه م هه بوو ته واوی نه و رووداوه ی به بهرچاومه وه رووی دا، به کونجکاوی* و چه زیکی سه یر، که هه رگیز پیشتر نه مبووه، ببینم. له و ساته شلوقه دا بیرم له وه ده کرده وه، که نه گه ر نه وه ی به سه ر ئیقان ماتقیتیچدا هات، نه گه ر به سه ر خۆمدا به اتایه، نه بووايه ئیستا چ بارودوخیکم هه بووايه!

نه گه ریمه وه سه ر چیرۆکه که م، تيمساحه که، ئیقان ماتقیتیچی که ساسی له ناو شه ویلگه ترسناکه کانی نه هینا و نه برد، به شیوه یه که، که سه ره تا لاقه کانی قووت دا، پاشان ئیقان ماتقیتیچی به رز کرده وه، که به رده وام هه ر له هه ولی نه وه دا بوو، خۆی له ده می تيمساحه که قوتار بکات و خۆی فری بداته دهره وه و ده سته کانی توند له رۆخی چه وزه که گیر کردبوو، به لام هه ولدان بیسوود بوو، چونکه تيمساحه که تا توانیی به خیرایی به رزی کرده وه و تا ناوقه دیشی قووت دا. به م شیوه یه ئیقانی به رز کرده وه، بو چه ندجاریک و تا به ته واوی قووتی دا...

ئا به م شیوه یه ئیقان ماتقیتیچ له پیش چاوه کانمان بزر بوو. له کوتاییدا، تيمساحه که هاوری رۆشنبیره که می

* کونجکاوی: به که سیک ده گوتریت، مه یلی زانیاریی زیاتری هه بیت له سه ر شتیکی.

بۇ دواجار ھەللووشى و ھىچ شوينەوارىكى لى بەجى
 نەھىشت. لە دىوى دەرەوھى جەستەى تىمساحەكە،
 ئەمانبىنى چۇن سكى تىمساحەكە ھەلدەئاوسى بە
 پەيكەرى ئىشان ماتقىتىچ، كاتىك لەناو ورگى دەعباكەدا
 نغرو دەبوو.

لەوھدا بووم سەرلەنوى پر بە گەرروم ھاوار بگەم،
 كاتىك چارەنووس گەمەيەك لە گەمە بىيەزەبىيەكانى
 خوى لەگەلدا كردينەوھ.

تىمساحەكە زور بەنارەحتەى جوولەى بۇ دەكرا. رەنگە
 ھۇكارەكەى بۇ گەرەبىي قەبارەى ئەو تەنە بگەرەپتەوھ،
 كە قووتى دابوو. جارىكى تر شەويلگە ترسناكەكانى
 كردهوھ، لەگەل دوانزەگرىيدا، لەپر رىيى دا ئىشان ماتقىتىچ
 بۇ چركەيەك سەرى دەر بەھىنيت، ئىمەش رووخسارى
 نوووومبوو و نائومىدىمان بىنى. لەو كاتە كورتەدا،
 چاويلكەكەى لەسەر لووتى كەوتە خوارەوھ بۇ ناو بنى
 ھەوزەكە. وا دەر دەكەوت ئەم رووخسارە نائومىدە،
 سەرى خوى ھىنابىتە دەرەوھ، تا بۇ دواجار مالئاوايىي
 خوى لە ھەموو ئەو تەنانەى چواردەورى و خۇشبيەكانى
 دونيا بكات. بەلام فرىا نەكەوت ئەم ئامانجەى بەدى
 بەھىنيت، چونكە تىمساحەكە بە يەك جوولەى تر، دووبارە
 ھەلى لووشىيەوھ و لە بەرچاوانى نەھىشت، ئەمجارە، بۇ

هه‌میشه له به‌رچاوان ون بوو. ئەم دیمەنی دەرکەوتن و ونبوونە ی سەری مرقۆتیک، که هیشتا زیندوو، زۆر سامناک بوو. چونکه ئەم بووداو زۆر بەخیرایی و لەناکاو بووی دا، هەرودها که وتنه‌خوارەوه‌ی چاویلکه‌که بو بنی حەوزەکه، دیمەنیک پیکه‌نیناوی دروست کرد، لەناکاو دوور له چاوه‌روانی خەریک بوو له پرمە ی پیکه‌نین بەم. بەلام هەر زوو بەئاگا هاتمەوه و تیگە‌یشتم پیکه‌نین له کاتیک وادا کاریک شیاو نییه، بەتایبەت بو من کاریک نه‌شیاو بوو، له کاتیک وادا به‌هاورنییه‌کی له‌میژینه‌ی خیزانه‌که‌م پیکه‌نم، هەر بۆیه به‌خیرایی ئاورم له ئیلینا ئیقانوفا دایه‌وه و به‌دهنگیک، که پر بوو له هه‌ستی به‌زه‌یپیداها‌تنه‌وه، پیم وت:

"چیتەر، ئیمه‌ هیچ کاریکمان له‌ عۆده‌ نایه‌ت بو
پرزگارکردنی ئیقان ماتقیتیج، پیم وا بیت ئەو داماو
کو‌تایی پی هات!"

ته‌نانه‌ت توانای ئەوه‌م نییه‌ دژواری بارودۆخی
ده‌روونی ئیلینا ئیقانوفا، له‌ کاتیک له‌م جو‌رده‌دا روون
بکه‌مه‌وه. له‌دوای یه‌که‌م قیژە‌ی، وا دەر ده‌که‌وت له‌ شوینی
خویدا داکوتراپیت به‌ زه‌وییه‌که‌دا، شاهیدی بینینی ته‌واوی
کاره‌ساته‌که‌ بوو؛ گەر له‌ چاوه‌کانیت پروانیا‌یه، بو‌ت دەر
ده‌که‌وت چاوه‌کانی له‌ ترسا خەریکن له‌ که‌له‌سه‌رییه‌وه

دېنە دەرى؛ پاشان كەوتە شىوۋەن و رۇرۇ، بەلام من دەستەكانىم گرت، بۇ ئەۋەدى ھىۋورى بىكەمەۋە. لەم ساتەدا خاۋەنى تىمساحەكە، كە ئەۋىش بە ھەمان شىۋە لە سەرەتادا دوۋچارى ترس بىۋو، لەناكاۋ دەستەكانى لىك ئالاند و لە كاتىكدا چاۋى بىرىۋوۋە ژووروى خۇى، ھاۋارى كرد:

“ئەى ھاۋار، تىمساحەكەم! ئەى ھاۋار، كارلشەنە بچكۆلانە خۇشەۋىستەكەم! دايە، دايە، دايە!”

لەم لالانەۋەيەى كابرارى ئەلمانى، دەرگای ژوورەكەى پشەۋە كرايەۋە. (دايە، ئافرەتىكى بەتەمەن ديار بوو، كۆلمەكانى سوور و كلاۋىكىشى لەسەردا بوو- ئەۋىش بە شىۋوشەپۇر خۇى گەياندە كابرارى ئەلمانى.

ھەرا و زەنایەكى شىتانه بەرپا بوو. ئىلىنا ئىقانۇقنا شىتگىرانە ئەقىزاندا و ھەر ئەم دەستەۋاژەيەى دەۋتەۋە: “كەۋلى بىكەن! كەۋلى بىكەن!”

ديار بوو ئىلىنا ئىقانۇقنا بو ساتىك ۋەك ئەۋەدى توۋشى لەبىرچوۋنەۋە بوۋىت، ھاۋارى لە دايە دەكرد، تا دايە، لە تۆلەى ھاۋسەرەكەيدا، تىمساحەكەى بو كەۋل بىكات. خاۋەنى تىمساحەكە و دايە، بچوۋكتىرىن سەرنجىشان بە

* زور جار لە زمانى ناوبازارىدا لە ئەلمانىا، پىاۋ بە خىزانەكەى خۇى دەلىت (دايە).

ئیمه نه دا. ههردووکیان وهک گویره که سهریان به سهر
تیمساحه که دا شور کردبو وه وه و نه یانبورانند.

خاوهنی تیمساحه که به هاواره وه وتی:

"خه تای خوی بوو! نه وه هر ئیستا ده ته قینیت خوی،

له بهر نه وهی قووت دا لپرسراوی که وره ی دهوله ت!"

دایهش به نووزهنووز وتی:

"کارلشنه بچکولانه که ی ئیمه، کارلشنه خوشه ویسته که ی

ئیمه ده مریت!"

خاوهنی تیمساحه که دهنگی خسته پال دهنگی دایه و

وتی:

'ئیمه له دهستمان چوو، سه رچاوه ی روزی په یدا کردن!"

ئیلینا ئیقانوئنا که شینوشه پوری نابوو وه وه، چمکیکی

پالتوی کابرای نه لمانیی گرتبوو، پینی دهوت:

که ولی بکه! که ولی بکه! که ولی بکه!

کابرای نه لمانی له کاتیکدا خه ریکی رزگارکردنی چمکی

پالتوکه ی بوو له ژیر دهستی ئیلینا ئیقانوئنا، گوورانندی

به سهریدا، وتی:

"خوی سه ری خسته سه ر سه ری تیمساحه که م. بوچی

پیاوه که ت سه ری خسته سه ر سه ری تیمساحه که م؟ ده بیت

بیدهیت قه ره بوو، بته قیت نه گه ر کارلشنه بچکولانه که م، به

هۆی پیاوه که ته وه قووت دان، ئەبیت تو بدهیت باجه که ی،
چونکه کورم بوو ئەم تیمساحه، تاقانه کوره که م بوو!

خۆپه رستی کابرای ئەلمانی و دلرهقی و زبریی
ژنه که ی، به راستی زور دلگرانی کردم... له هه مان کاتیشدا،
هاوار کردنه کانی ئیلینا ئیقانوڤناش له ولاره بوه ستیت، که
به رده وام ئەم دهسته واژه یه ی چه ندباره ده کرده وه: (که ولی
بکه ن! که ولی بکه ن!) منی هینده یتر جازز کردبوو و به
شیوه یه ک، هه موو بیر و هۆشمی به خۆیه وه سه رقال
کردبوو. ئەتوانم راست و ره وان، بیپچوپه نا بلیم، که
په شیوییه نامۆکه ی ئەو به ته واوی تووشتی سه ره گیزه ی
کردبووم، نه مه توانی تینگه م؛ به لام وای بو ئەچووم، که
ئیلینا ئیقانوڤنا بو چه ند ساتیک ئاوه زی خۆی له ده ست
دابیت، به لام له گه ل ئەوه شدا له و باوه رده دا بوو، که توله ی
میره له ده ستچووه که ی "ئیقان ماتقیتچ" له که ولکردن و
په ستدامالینی تیمساحه که دا به دی دیت، له کاتیکدا ئەوه
مه به ستی سه ره کیی ئەو نه بوو، به لکوو مه به ستیکی ته واو
جیاوازی هه بوو.

به دزییه وه ئاورم دایه وه بو لای ده رگا که و له
چوارده وری خۆمم روانی، بی ئەوه ی شه رم بکه م، داوام
له ئیلینا ئیقانوڤنا کرد و لینی پارامه وه تا به سه ر خۆیدا
زال بیت و چیتر ئەم رسته نه شیاوه، ((که ولی بکه ن))،

به کار نه هینیت، چونکه رووه لمالین له سهر مه یلنکی
 ناوا کونه په رستانه تا نه م راده یه، له شوینکی وهک نه م
 شوینه شدا، له ناوه راستی گه له ریبه که دا و له نیوان نه و
 خه لکه رو شنبیره دا، له بارو د و خنکی له م جوړه دا، نه ک
 هر کرده یه کی لوژیکي نه بوو، بگره هر ناییت بیریشی
 لی بگریته وه. له کاتیکدا له و نزیکانه، که هه مووی چند
 هه نگاوینک له و شوینه ی نیمه وه دوور نه بوو، هولیکي
 لی بوو، که رینک له و کاته دا له وی به ریز "لا فروف"
 خه ریکي پیشکه شکر دنی وتاریک بوو بو نه و خه لکه، نه م
 خواسته کونه په رستانه یه ی نیلینا نیقانو قنا، بو ی هه بوو
 له هر کاتیکدا بیت، بیته هوی نابرو و چوون. چونکه له و
 کاته دا نه گهر هونه رمه ندی کومیدی، به ریز "ستپانو ف"
 له وی ناماده بووایه، نه گهری زور هه بوو نه م هه له
 بقوزیته وه و سبه ینی کومیدیا یه کی لی دروست بکات و
 بمانکات به بنیشته خوشه ی ده می خه لک له ناوشار. به
 ترسینکه وه بوم دهر که وت، که گومان بردنه که م له جینی
 خویدا بوو، نه و په رده یه کی که ژووری تیمساحه که ی
 له پاره وه که جیا ده کرده وه - له پر لا درا. جهسته یه ک
 به سمیل و ریشه وه و کلاو به دهسته وه، دهر که وت.
 به شی سهره وه ی جهسته ی به ره و پیشه وه به دریشی
 چه ماند بوو وه و سهری هینا بوو وه ناوه وه، به لام پینه کانی
 به نه زاکه ته وه له پشتی ژووری تیمساحه که وه شار د بوو

بۇ ئەۋەدى پىئويست نەكات نرخی ھاتنە ژوورەۋە بدات،
 كابراى بىگانە، كە ھەۋلى ئەۋەدى ئەدا پى نەخاتە
 ژوورەكە، وتى:

"خانمەكەم، ئەم مەيلە كۈنەپەرستىيەتان لەگەل پىگەي
 كۈمەلايەتى و ئاستى رۇشنىرى و ژىرىتان يەك ناگرىتەۋە،
 ھۋى ھەبوونى مەيلىكى لەم شىۋەيە، ھۆكارەكەي
 دەگەرېنمەۋە بۇ كەمىي رېژەي فسفۇر لە مېشكتاندا.
 بۈيە خۇتان ئامادە بكن بۇ ئەو ئابرووچوونەي لە
 گۇقارەكەمان، گۇقارى (كەشتى رووداۋەكان) لە ستوونى
 رەخنەيەكەيدا، ئەم قسە ئابرووبەرەنەتان چاپ دەكرىت
 و...

بەلام فرىا نەكەوت لىدوانەكانى تەۋاۋ بكات؛ كاتىك
 خاۋەنى تىمساحەكە بە خۇيدا دەھاتەۋە، بە ترسەۋە
 تەماشاي كرد وا پىاۋىك بى ئەۋەدى پارەي ھاتنە ژوورەۋە
 بدات، لە ژوورى تىمساحەكەۋە دەپەيقت، بەتوورەيى
 بەرەۋ لاي نويخۋازە نامۇكە راي كرد و بە دەستى
 نووقاۋەۋە كابراى بە بۇكس فرى دايە دەرەۋە. بۇ
 ساتىك ھەردووكيان لەپشت پەردەكەۋە لە بەرچاومان
 ديار نەمان. دواتر تىگەيشتە تەۋاۋى ئەو ھەرا و زەنایەي
 رووى دا، لەسەر ھىچ بوۋە. ئىلىنا ئىقانۇقنا لەم مەسەلەيەدا
 بەتەۋاۋى بىگوناه بوۋ؛ لە راستىشدا ئەو مەبەستى ئەۋە

نه بوو به که ولکردنی تیمساحه که، بیهویت به نازاری
جسته یی نه م گیانداره سزا بدریت، به لکوو دهیویست
بلیت بو دهرهینانی هاوسه ره که ی له سکی نه و تیمساحه،
نه بیت ورگی تیمساحه که هلدریندریت.

به لام نه لمانییه که له کاتیکدا به ره و لای نیمه رای
ده کرد، هاواری لی هه ستا و وتی:

"چی! ناواتی نه وه ده خوازیت تیمساحه که له ناو
بچیت! نه خیر! با ری بدهین یه که م جار میرده که پت له ناو
بچیت، پیش تیمساحه که ی من...! باوکی من تیمساح
نمایش کرد. با پیره شم تیمساح نمایش کرد. کوره که ی
منیش نه بیت تیمساح نمایش بکات. منیش تیمساح
نمایش ده که م، هه مووان تیمساح نمایش ده که ن! من
ناسراوم له سه رانسه ری نه وروپا، به لام تو نه ناسراویت
له سه رانسه ری نه وروپا، هر بویه پیویسته له سه رت،
بکه یته وه قهره بووم!

دایش به وپه ری تووره یییه وه وتی:

"به لی، به لی، نیمه ناهیلین تو هر وا به ناسانی لیتره
برویت، نه بیت قهره بوومان بکه یته وه، چونکه کارله
بچکولانه که مان خه ریکه نه ته قیت!"

هه ولم دا هه رچی زووتره، نیلینا نیقانو قنا بکه رینمه وه

بو مال وه، بویه به هیمنی پیم وت:

"راستىت بویت، كهولكردىنى تىمساحهكه تازه
 هيچ سوودىكى نىيه، چونكه ئىستا ئىقان ماتقىتىچى
 خوشهويستمان رهنكه رۇحى پەيوەست بوويت به
 دونياكهى ترهوه!"
 خوشهويستم...!

لهپر تووشى سەرسوورمانىكى لەرادەبەدەر بووين،
 كاتىك گويمان لە دەنگى ئىقان ماتقىتىچ بوو، وتى:
 "خوشهويستم! ئامۆزگاريت دەكەم هەرچى زووتره و
 بى دواكهوتن برۆيته لاي بەرپوهبەرى پۇليس، چونكه تا
 پۇليس پىي نەخاتە ناو ئەم ئاريشەيهوه، ئەم ئەلمانىيه
 نالۆژىكىيانە هەلسوكەوت دەكات و لە هيچ شتىك تىناكات."
 ئەم وشانە، كه بەوپەرى بروابەخۇبوون و دلنياييەوه
 دەهاتە بەر گويمان، نيشانەى بەلگەنەويستى زىندووويى
 چاوهرواننەكراوى ئەو بوو، بە شىوهيهك، كاتىك ئىمه
 گويمان لەو قسانە بوو، بە جۆرىك تووشى سەرسوورمان
 بووين، كه بروامان بە گوپيهكانى خۆمان نەدەکرد لەوهى
 بيستمان!

بەلام بەدلنياييەوه، هەر كه گوپىستى دەنگهكه
 بووين، بەخىرايى هەردووكمان رامان كرد بەرهو حەوزى
 تىمساحهكه. بە ريز و گرنگىيهكى زورهوه، گويمان بۇ
 بەندى بەدبەخت شل كرد. دەنگهكه كپ، ناسك، تەنانەت

زياتر له زيقه زيق ده چوو؛ له دهنگيكي دوور ده چوو. نه مه كه سيكي قوشمه چي وه بېر هينامه وه، كه باليفيكي خستبووه سهر دهمي و له ژووري ته نيشته وه هاواري ده كرد، هه ولي نه وه ي نه دا دهنگي دوو جووتيار دهر بكات، كه بانگيان له يه كتر ده كرد له بيا بانكي كاكيبه كاكي يان له ناو شيونكدا. نه مه ش بو هه لځه له تاندني نه و گوينگرانه ي ناماده ي بينيني نه م جوړه نمايشانه نه بن. خوشبه ختانه يه ك جار له نه هنگي كريسمسدا له مالي يه كيك له هاوري كانم، شاهيدي بينيني نه م جوړه نمايشه بووم.

ئيلينا ئيقانوښنا، كه تووشي زمانگيران ببوو، وتي:

"ئيقان ماتقيتچي خوشه ويستم، كه واته تو هيشتا زيندوويت!"

ئيقان ماتقيتيچ وه لامي دايه وه:

"زيندوووم و باشم. سوپاس بو خوداي ميهره بان، تيمساحه كه به جوړيك قووتي دام، كه هيچ نازارينيكي پي نه گه ياندم. ته نها شتيك كه جيگه ي خه مي من بيت، نه وه يه كه نازانم بهر پرسه كانم سه بارهت به م پيشهاته نااساييه ي به سه رمدا هاتووه، چون بير ده كه نه وه؛ دواي نه وه ي رووخسه تم وهرگرت بو روشتن بو نه وروپا، به لام ئيستا وهك ده بينن له ناو سكي تيمساحيكدام، له راستيدا من له مه دا نه فيلم كردوووه، نه گونا هيكيشم هه يه

سەبارەت بەمەي رووى داوہ.

ئىلىنا ئىقانۇقنا قسەكانى پى بىرى و وتى:

"بەلام خۇشەويستم، مېشكى خوت بەوہوہ سەرقال
مەكە كە فىلت بەكار ھىناوہ يان نا؛ پېش ھەموو شتىك،
گرنگرين شت ئەوہيە بە چ رىگەيەك تۇ لەم شوينەي
ئىستات كە تىي كەوتوويت، دەر بەيتىن.

خاوەنى تېمساحەكە ھاواری كرد:

"دەرھىنان! رىگە نادەم بە كەس لە تېمساحەكە مەوہ
پەنجە بدات. ئىستا ھەشامەتىكى زياتر دىت، خەلكىكى
زياتر، مېش پەنجا كوپىك وەر دەگرم، زىادە و كارلشنى
بچكولانەش ناتەقىت!"

دايەش ئەمەي بۇ زىاد كرد:

"سوپاس بۇ خودا!"

ئىقان ماتقىتىچ بە ئاوازيكى لەسەرخۇ وتى:

"ئەوان راست دەلىن. چونكە بەما ئابوورىيەكان
لەپېش ھەموو شتىكەوہيە!"

ئىلىنا ئىقانۇقنا وتى:

"خۇشەويستم، من ھەر ئىستا ئەچمە لاي كار بە دەستانى
دەولەت و لەوى سكالايان لە دژ تومار دەكەم، چونكە
وا دەر دەكەويت خۇمان ناتوانىن ئەم ئارېشەيە بەھىمنى

چاره سهر بکهین!

ئیقان ماتقیتیچ وتی:

"منیش هه مان بروام ههیه. به لام به هوی ئەم
تهنگه ژه ئابوورییهی له سهردهمه پیشه سازیه که ماندا
سهری هه لداوه، هه لدرینی ورگی تیمساحیک و به بی
پیدانی نرخى ئەو سکهلدرینه، کاریکی زور ئاسان نییه.
ئەو پرسیارهشی لیره دا دیته بهرده ممان، ئەوهیه که ئایا
کابرای ئەلمانی له بهرامبهر هه لدرینی ورگی تیمساحه که ی،
چه ندیک پاره ی دهوئیت؟ کیشهیه کی تریش ئەوهیه، که به
چ شیوهیه ک پاره که بدهین، چونکه خووت باش ئەزانیت
من له دارای دنیا هیچ شک نابهم..."

به ترسیکه وه وتم:

"پیم وا بیت له مووچه ی مانگانه کهت..."

به لام خاوهنی تیمساحه که نه یه هشت قسه که م ته واو
بکه م، خیرا پینی بریم و وتی:

من نافروشم تیمساحه که؛ من ئەفروشم به سی هه زار
تیمساحه که! من بو چوار هه زار ده فروشم تیمساحه که!
ئینستا هه شامهت زیاتر دین بو ئیره. من بو پینج هه زار
ئەفروشم تیمساحه که!

خاوهنی تیمساحه که ئەم قسانه ی به وپه ری شادییه وه
ده کرد، چاوچنوکیه کی بیسنوور له گهل رژدییه کی

بيتابروانه له چاوه كانيدا بليسهى دهدا.

من كه خهريك بوو دلم نه ته قى له م قسانهى كابراى
ئه لمانى، به وپه رى تووره يبيه وه هاوارم كرد:

"من دهروم!"

ئيلينا ئيقانو فئاش به نالينه وه وتى:

"منيش ئيره به جى ئه هيلم! پئويسته بچم بو لاي
خودى ئاندرى ئوسىپيچ، ههول ئه دهم به فرميسكه كانم
دلى نه رم بكه م."

ئيقان ماتقيتيچ به په له خوى هه لدايه ناو قسه كانى و
وتى:

"ئه م كاره مه كه، خوشه ويستم..."

زور له ميژر بوو كه ئيقان ماتقيتيچ به هوى ژنه كه يه وه
ئيره يبيه كى زورى به ئه ندرى ئوسىپيچ ده برد، بويه
ده شيزانى ئيلينا ئيقانو فئاش چيژر له وه ده بينيت، كه له
به رده م پياوئيكى خانه دان و روشنبيردا بگرى، چونكه پنى
وا بوو گريانى لى ديت.

ئيقان ماتقيتيچ به رده وامى به قسه كانى دا و رووى
قسه كانى كرده من:

هاورينى من، ئاموژگارىيى توش ناكه م كه ئه م كاره
بكه يت، ئه م هه له شه يبيه هيچ سووديكى نييه، چونكه

ئەنجامەكەى روون نىيە. باشترە ھەر ئەمرو بچىتە
 لای تیموفى سمیونیچ. خوت نیشان بدە، وەك ئەوھى
 سەردانىكى ئاسایی بىت. ئەو كابرایەكى كۆنەخوازە، بەلام
 بە ھەرحال، مەروپەكى زور ژىرە، لەگەل ئەوھشدا، چىى
 متمانەپىكردنە، لە ھەموو ئەمانەش گرنگتر، كەسىكى زور
 راشكاو و چىى بویت، راستەوخو و بى پىچوپەنا دەيلیت.
 سلوى منى پى بگەينە و سەرلەبەرى چىرۆكەكەى
 بەوردى بو بگىرەوھ. ھەوت رۇبلى قەرزدارم، ئەو ھەوت
 رۇبلەشى لە دەرفەتى گونجاودا بو بگىرەوھ، چونكە كوتا
 جار كە يارىى كاغەزمان كرد بەيەكەوھ، ھەوت رۇبلم
 پى دۇراند، بۇيە ئەرك بگىشە و لە كاتى گونجاودا ئەو
 ھەوت رۇبلەى بدەرەوھ، بەلكوو دلى ئەو پىرەپىاوھ بەوھ
 نەرم بىت. بە ھەرحال، رەنگە ئاموزگارى و رىنمايىبەكانى
 ئەو بو ئىمە كەلكىكى باشى ھەبىت، لە ھەمان كاتا، ئىلىنا
 ئىفانوفناشم تا مالەوھ بو بگەينە...

پاشان، بو ئىلىنا ئىفانوفنا كەوتە ئاخوتن وتى:

"خوشەويستم، خوت ئارام بگەرەوھ، من لەدەست
 ئەم ھاوار و قرەقرە ژنانەيەى تو ماندوو بووم، ئىستا
 پىم خوشە سەرخەويك بشكىنم. ئىرە گەرم و نەرمە،
 كاتىكى زور سەختم تىپەراند، تا لەگەل ئەم پەناگە
 چاوەرواننەكراوھدا راھاتم!"

ئیلینا ئیفانوڤنا به دهنگیک، که تژی بوو له شادی،
هاواری کرد:

“سهیری چواردهورت بکه! ئایا پرووناکی لهوی ههیه؟”

بهندی بهدبخت په رسقی دایه وه:

“من له ناو دلی تاریکی شه ودا بهند بووم، به لام
ههستی خۆمم له دهست نه داوه، ههروهها نه توانم قسه
بکه و به دهسته کانیشم له بری چاوه کانم له چواردهوری
خۆم بروانم... خودات له گهل؛ ئارامگر به و بیرت نه چیت،
که شادی بکهیت و بیر له م پرووداوه نه که یته وه. تا
سبهینی، خودات له گهل! ههروهها تو، سیمیون سمیونچ،
ئیواره بگه ریره وه بو لام. له بهر ئه وهی مرویه کی، شت
زوو له بیر ده کهیت، هه ر له بهر ئه وه، دهسته سره کهت
گری بده، بو ئه وهی بکه ویته وه بیرت و بیته وه بو ئیره!”
ئه بیت دانی پیدا بنیم، که به رویشتن له و شوینه
ئاسووده بووم. چوون به راستی ماندوو بووم و تا
را دهیه کیش بیزار بووم. خیرا باسکی خۆم به ره و لای
ئیلینا ئیفانوڤنای دلشکاو - که پشیوییه که نازدارتری
کردبوو، دریژ کرد. به خیرایی له ژووری تیمساحه که
هینامه دهره وه.

خاوهنی تیمساحه که له دوامانه وه بانگی لی کردین:

“بو ئیواره هاتنه ژووره وه، زیاد ده کریت بیستوپینچ

کوپيکي تر.“
 ئيلينا ئيفانوڤنا له کاتيکدا له ناو هه موو ئاوينه کاني
 سه ر ديواري گه له ريبه که، له خوي دهرواني پیده چوو
 ئاگاداري نه وه بيت، که له کاته ئاساييه کاني تر جوانتر
 ده ر ده که ويت، وتی:

”ناه... گيانه که م، چ مروفکه لينکي پاره په رست و
 چاو چنوکن!“

شانازيم به وه وه ده کرد، که ريبواراني سه ر ري
 باسکي خانميکي ئاوا قه شه نگیان له باسکدا نه بينی، بويه
 به به سوزيبه که وه وتم:

بنه ماکاني ئابووري...

”بنه ماکاني ئابووري...! له کوتاييدا من که ميکيش
 چيه تينه گه يشتم له وهی که توژیک به ر له ئیستا، ئيفان
 ماتقيتيچ باسی نه و شته قیزه ونه، بنه ماکاني ئابووري،
 کرد، نازانم باسی چی کرد، نه متواني هيچ له قسه کاني
 تينگه م.

”من بۆت روون ده که مه وه.“

دهستم کرد به باسکردنی سووده کاني نه و سه رمایه
 ده ره کيبه ی له ده ره وهی رووسياوه ديته ناوه وه، هه روه ها
 جوړی نه و کاریگه ريبه ی له سه ر ئابووري رووسيا
 ده بييت. هه له به ت سه ر له به يانی نه و روژه، چهن د وتاريکم

لەسەر ئەو بابەتە لە ھەردوو رۇژنامەى ((پترزبۇرگ-
نيوز)) و ((قۇيس)) خويندبۇيەوھ.

دواى ئەوھى بۇ ماوھىھەك گوئى بۇ قسەكانم شل
كردبوو، قسەكانى پى برىم، وتى:

"ئەمە چەند سەيرە! بەلام واز لەم قسانە بىنە،
ساختەچى. چ قسەگەلىكى بىمانا دەكەيت... بەراست پىم
بلى، ئايا رەنگپەريو دەر دەكەوم؟"

لە كاتىكدا لىي ورد ئەبوومەوھ، بۇ وشەگەلىك ئەگەرام،
لەو وشانەى دلى ئافرەتان خوش ئەكات، وشەگەلىك، كە
شياوى وتن بىت، وتم:

"ئەوھى كەموكوورى بىت لە تۇدا نىيە، بگرە لەوپەرى
جوانى و دلرفىندايت!"

بە لەخۇرازيبوونىكەوھ وتى:
"زۇر زۇرزانىت!"

بۇ ماوھى خولەكىك بىدەنگ بوو. پاشان درىژەى
دايەوھ بە قسەكانى:

"ئىقان ماتقىتىچى ھەژار!"

پاشان سەرى بە مەكربازىيەكەوھ جوولاند و وتى:

"بەراستى بۇى بەداخم. ئاي، خوشەويستم!"

لەپر فرمىسكەكانى جوگەلەى بەست و وتى:

"چون چونی نه توانیت نانی ئینواره بخوات... نهی...
نهی... نه گهر شتیکی بویت، نه بیت چی بکات؟
"پرسیاریکی زور به جییه."

نه م پرسیاره به راستی شله ژاندمی، نه گهر راستیتان
بویت، هه رگیز نه م پرسیاره به میشکی مندا نه هاتبوو.
به لام به شیوه یه کی گشتی، خانمان له چاره سه رکردنی
کیشه کانی رۆژانه ی ژیان، له پیاوان هوشیارترن و
په ی به هه ندیک شت ده بن، که نیمه ی پیاوان هه ر به
بیریشماندا نایه ت!

ئیلینا ئیقانوڤنا به رده وامی به قسه کانی دا:
"خوشه ویسته داماو هه که م! چون نه م به لایه ی به سه ردا
هات... ئیستا هیچ شتیکی نییه خوی پیوه سه رقال بکات
له ناو نه و تاریکییه دا... زور ناخوشه که هیچ وینه یه کی
فوتوگرافیم نییه، تا جاروبار یادی بکه مه وه... ئیستا وه ک
بیوه ژن وام!"

پاشان به پیکه نینیکی فریوده رانه، که نیشانه ی شادمانی
بوو به م دۆخه نوییه ی، وتی:

ئممم...! له گهل نه وه شدا من هه ر به زه بیم پینیدا دیته وه.
به کورتی، نه وه ی ئیلینا ئیقانوڤنا دهیوت، وینه دانه وه یه کی
سروشتی و ژیرانه ی خاتوونیکی گهنج و سه رنجراکیش و
میردله ده ستچوو بوو. له کوتاییدا نه وم گه یانده وه ماله وه

و دلنه واییم کرد، پاش خواردنی نانی نیوه وړو له گه لیدا
و خواردنه وهی فنجانیک قاوهی بوندار، کاتژمیر شهش
بهره و مالی تیموفی سمیونیچ بهرئ که وتم.

بیرم له وه ده کرده وه، که له م کاتژمیره دا هرچی ژن
و میردی خاوه نمنداله، له ماله کانیاں به ئاسووده یی بو
خویان لیی دانیشتون یان لیی راکشاون.

به شی یه که مم به شیوه یه ک نووسی، که گونجاو
بیت له گه ل گیرانه وهی رووداوه که. نه مه ویت پاشماوهی
رووداوه که به زمانیک بنووسم، که سروشتیتر بیت
و که متر بهرز و نزمی و بووباره بوونه وهی تیدا بیت،
هر بویه له م رووه وه ویستم خوینه ره کانم له م راستیه
ئاگادار بکه مه وه...

(۲)

تیموفی سمیونیچی ریزدار، له دؤخیکی تا رادهیهک
شله ژاو، وهک ئەوهی په شوکابیت، پیشوازی لی کردم.
به رهو ژووره بچووکه کهی ژووری خویندنه وه کهی رابه ری
کردم و دهرگا کهی له دواي خوئی به وریایی داخست. به
بیزارییه وه وتی:

“به م شیوهیه منداله کان ناتوانن بیزارمان بکن.”

له وی، فهرمووی لی کردم تا له سه ر کورسی ته نیشته
میزی نووسینه کهی خوئی دابنیشم و خوشی له سه ر
کورسییه کی نهرم و ئاسووده لیی دانیشته. دامینی
رؤبه کهی له ناوقه دی خوئی پیچا و به مهش سیمایه کی
زیاتر فهرمی و جه سوورانه ی پی به خشی، بو ئەوهی
ئاماده ی روودانی هه ر پیشهاتیکی له ناکاو بیت، هه رچه نده
ئه و نه سه روکی من بوو، نه سه روکی ئیقان ماتقیتیچ، تا
ئه م ساتهش وهک هاوکاریک لیمان روانی بوو، ته نانه ت وهک
هاورپیه کیش نا.

وتی:

"پیش هه موو شتیک، ئەبیت ئەوەت لە بەرچاو بیت،
 که من که سیکى خاوەن هیز و دەسەلات نیم، بە لکوو
 منیش کارمەندیکم لە پلەکەى تو و ئیقان ماتقیتیچ... که
 لە راستیدا بواری کارەکەى من پەيوەندیی بەم جۆره
 بابەتانهوه نییه، پینشم خوش نییه خۆم بگلینمه ناو ئەم
 ئاریشه یه وه."

سەرم لە وه سوور ما، که زور بە ئاشکرا پیشتر هه موو
 شتیکى زانیبوو. بەلام سەرەرای ئەوەش، من سەرلەبەرى
 چیرۆکه کهم بە تهواوی ورده کارییه کانییه وه بو گێرایه وه.
 هەرچەندە من بە و پەرى جۆشو خرۆشه وه قسەم دەکرد،
 چونکه له و کاتەدا پیم وا بوو بە ئەرکیکی هاورییه تی
 راستەقینه هه ستاوم. ئەو گوئی گرتبوو، بەبى ئەوهی هیچ
 سەرسوورمانیک بە خۆوه نیشان بدات، بەلام بەروونی
 پیوهی دیار بوو، که گومانی لە هه موو شتیک هه بوو.

وتی:

"تەنها خەیاڵ بوو! بەلام هه میشه له و برۆایه دا بووم،
 که بە دنیاییه وه ئەم کارەساته ی بەسەردا دیت!"
 "بۆچی تیمۆفی سمیونیچ؟ ئەمه پیشهاتیکى تهواو
 نااساییه!"

"پەسەندمه که پیشهاتیکى تهواو نااساییه، بەلام

ئەم شىۋە ژيانە بىسەرەوبەرەيەى ئىقان ماتقىتىچ، ھەر
ئەم سەرئەنجامەى لى چاۋەرۋان دەكرا. لە راستىدا، ئەو
حولولى و لەخۇرازى بوو. ھەمىشە لايەنگرى لەم قسە
پوچ و بىمانايە (پىشكەوتن) و چەند بىروباۋەرىكى تىرى
پوچتر دەکرد. ئەنجامى ئا ئەمەيە بەرھەمى پىشكەوتن
بۇ خەلك!

"بەلام ئەمە رووداۋىكى زور نااسايىيە و ناكىت ئەمە
بكرىت بە ياسايەكى گىشتى و بەسەر ھەموو لايەنگران و
ئەندامانى پىشكەوتندا بسەپىنرىت."

"بۇ نا! لە راستىدا دەكرىت بەم شىۋەيە بىت. سەير
بكە، من دلنىات دەكەمەو ئەمە لە ئەنجامى زيادلە پىويست
خوئىندنەوہى زورە. چونكە مروف كاتىك زياد لەوہى كە
پىويستە بخوئىنئىتەوہ، زياتر بخوئىنئىتەوہ، پىي خوشە سەر
بكات بە ھەموو كونىكا. بەتايىبەت بۇ ئەو شوئىنانەى نە
كەس بانگھىشتى كردوۋە بوى و نە كەس پىي وتوۋە
بوى بچىت."

پاشان ھەك ئەوہى زوئىر و دلرەنجاۋ بىت لە خوئى،
ئەمەشى بۇ قسەكانى زياد كرد:

"رەنگە خوشتان باش ئەوہ بزائن، كە من كابرايەكى
بەسالچووم و لە ژيانىشما زورم نەخوئىندوۋە. ھەك
كورى پىاۋىكى سەرباز دەستبەكار بووم و ئەمسالىش

ئاھەنگی پەنجاھەمین سالیادی خزمەتکردنم دەگیرم.

"نا، نا، لە راستیدا بەم شیوەیە نییە، تیمۆفی سمیونیچ، بەپێچەوانەو، ئیقان ماتفیتیچ بەوپەری شەیدایییەو، ئارەزووی بەدەستھێنانی ئاموژگارییەکانی تو بوو؛ شەیدای رینمایییەکانتانە و بە چاوی پر لە فرمیسکەو، ئەپارایەو، لیم، تا داواتان لی بکەم رینماییمان بکەیت."

"ئممم! کەواتە بەم شیوەیە، بە چاوانی پر لە فرمیسکەو! ئەم فرمیسکانە، فرمیسکی تیمساحین و مرو ناتوانیت بەتەواوی برۆا بەو جوورە فرمیسکانە بکات. پیم بلی، بە چ پارەیک ئەیویست گەشت بکات بۆ ئەوروپا؟ ئەی چۆن بۆی لوا بروات؟ ئەو خۆ هیچ دەرامەتیکی تایبەتی نییە!"

بە غەمگینییەو وەلامم دایەو:

"بەخششی چەند مانگی مووچەکە ی پاشەکەوت کردبوو. تەنھا ئەیویست بۆ ماوەی سی مانگی بچیت بۆ سویسرا... بەرەو خاکی ویلیام تیل."

"ویلیام تیل؟ ئممم!"

"ئەیویست ئەم بەھارە لە ناپۆلی بەسەر بەریت و بۆ دیدەنی موزەخانەکان و گیاندارەکان بروات و ئاشنایی پەیدا بکات لەگەڵ نەریتە کۆمەلایەتییەکانی ئەو شوینانە."

"ئممم! گیانداران! وا بۆی دەچم ئەمە ی بەس بۆ

خو هه لکیشان و به خودانازین کردبیت. چ گیاندارانیک؟ بو مه گه به پینی پنیویست گیاندار له ولاتی خو مان بوونی نییه؟ له ولاته که ی خو مان موزه خانه هه یه، پیشانگه ی نازه لانمان هه یه. حوشرمان هه یه، ورچمان هه یه که له نزیک ی پترسبۆرگه! ئیستاش فهرموو، چۆته ناو ورگی تیمساحیکه وه.

"ناه... تیمۆفی سمیۆنیچ، به زه بییت هه بییت! ئه و پیاوه له کیشه دایه، داوای هاوکاری له ئیوه کردووه، وهک هاوڕینی که هاوکاری بکه ن، له خزمینکی دووری خو ی داوای رینمایی و ئامۆژگاری کردووه، که چی توش هه ر خهریکی لومه کردنیت. هیچ نه بییت به زه بییتان به ئیلینا ئیقانو قنای بیچاره دا بیته وه!"

تیمۆفی سمیۆنیچ که ناوی ئیلینای بیست، نه رم بوو و برنووتییه که ی به چه زینکی زۆره وه بۆن کرد و وتی:

"ئیه باسی خیزانه که ی ئه و ده که ن؟ باسی خاتوونیک ی دلرفین و وردیله، که زۆر سه رنجراکیش و خرپنه و به تایبه تی ئه و کاتانه زۆر سه رنجراکیشتر ده ر ده که ویت، کاتیک سه ره بچکولانه و جوانه که ی به لایه کدا ده خات... به ریکه وت ئاندری ئوسیپچ چه ند رۆژیک له مه و به ر باسی ئه وی ده کرد."

"باسی ئه وی ده کرد؟"

"بهلی باسی نهوی دهکرد به وشه گه لیکي زور
وروژینه ر دهیگوت، لهو سینه و مه مکهی، لهو چاوانه ی،
لهو پرچه جوانه ی... لهو له شه شه که ریبه ی، نه یوت، نه وه
ئافره ت نییه ..."

"پاشان تیموفی سمیونیچ پیکه نی. دریژه ی به قسه کانی
دا:

"بلیین چی، ئاندری ئوسیپچ هیشتا گه نجه و دلی
ته ره."

تیموفی سمیونیچ سه ری بهرز کرده وه و هه ناسه یه کی
قوولی هه لکیشا و به دهنگیکی بهرز له کونه لووته کانییه وه
هه ناسه که ی دایه وه و وتی:

"له گه ل نه وه ی هیشتا گه نجیشه، به لام له م به ریزه
بروانه چون ژیانی ده گوزه رینیت..."

"تیموفی سمیونیچ، نه مه ی باسی ده که یه ت
دوورکه و تنه وه یه له باسه سه ره کییه که ی خومان. نه مه
بابه تیکی تره!"

"بینگومان. بینگومان."

"زور باشه، ئیستا تو نه لیتی چی، تیموفی سمیونیچ؟"

"بۆچی، مه گه ر من چ کاریکم له ده ست دیت؟"

"ئاموژگاریمان بکه، رینماییمان بکه، وه ک مرو فیکي

خاوه ننه زموون، وهک ناسیاوینک! پیمان بلی پیویسته
چی بکهین؟ چ ههنگاوینک پیویسته بینین؟ بچین بو لای
کاربه دهستانی دهولت و..."

تیموفی سمیونیچ هه ر گویی له م وشه یه بوو، به په له
وتی:

"بو لای کاربه دهستانی دهولت؟ هه ر بیریشی لی
نه که نه وه. نه گه ر ناموژگاریی منتان دهویت، باشتره پیش
ئه وهی هه ر ههنگاوینک بنین، نه هیلن که س به م کیشه یه
بزانییت و هیچ کارینکی هه له شان نه کهین و بابه ته که
له نیوان خوماندا بهیلدریته وه. نه مه رووداوینکی گوماناوی
و نه زانراوه. سه رباری هه مووی، پیشتر له م جوړه
رووداوه رووی نه داوه و ئاسان نییه، پیشبینیکردن و
له به رچاوگرتنی چاره سه ری پیشوخته... بویه باشتره زور
به وریایی و به ژیرانه مامه له له گه ل نه م کیشه یه دا بکریت...
لینگه رین با ماوه یه کی که م له ویدا راکشیت. نه بییت نارام
بگرین و چاوه ری بین بزانیین چی روو ده دات."

"به لام تیموفی سمیونیچ، چون ده کریت ئیمه نارام
بگرین و له چاوه پروانیدا بمینینه وه، نه ی نه گه ر نه و
به دبه خته له ناو سکی نه و تیمساحه دا خنکا، چی بکهین؟"
"به لام بوچی نه خنکیت؟ نه ی خوت به منت نه وت که
وتوویه تی جینگه که ی که رم و نه رمه؟"

سه رله نوئی سه رله بهری چیرۆکه کهم له نوکه وه بو
 گیزایه وه. تیمۆفی سمیۆنیچ که وته وه ناو ده ریای قوولی
 بیرکردنه وه. له کاتیکا قووتووی برنووتیه کهی له ناو
 دهسته کانیدا هه لده سووراند، وتی:

”ئممم! به بروای من، ئه گهر له بری رۆشتن بو
 ئه وروپا ماوه یه که له ویدا رابکشیت، خراپ نییه. بهیلن
 با له وی بو خوی ئاسووده بیت. به دلنیا ییه وه ناییت
 بخنکیت، ئه بیت ئه ویش کاریک بکات، تا به سه لامه تی
 بمینیته وه. بو نمونه، ریگری له وه بکات، که تووشی
 کوکه و ئه م شتانه بییت... سه بارهت به کابرای ئه لمانیش،
 که ئه مه یان رای خومه، ئه و له سه ر حه قه، چونکه ئه گهر
 ئیمه له روانگه یه کی تره وه له پرودا وه که بروانین، ئه بینین
 لایه نی یه کهم، ئه لمانیه که، خاوه نمافه به سه ر لایه نی
 دووهم، که ئیقان ماتقیتیچه. چونکه لایه نی دووهم به بی
 وه رگرتنی رووخسهت، چۆته ناو سکی تیمساحه که وه!
 کابرای ئه لمانی خو به زور ئیقان ماتقیتیچی فری نه داوته
 ناو سکی تیمساحه که وه. تا ئه و جیگه یه ی من بیرم بیت،
 ئیقان ماتقیتیچ تیمساحی نییه. له بهر ئه وه ی تیمساح
 مولکیکی تایبه تی و که سییه، هه ر له بهر ئه م هۆکاره، که
 به بی قه ره بوو کردنی نرخ ی تیمساحه که، نا کریت به هیچ
 شیوه یه ک ورگی تیمساحه که هه لبدرینریت.“

"بهلام تیموفی سمیونیچ، ئەمە پەيوەندیی بە
رزگارکردنی ژيانی مروفتیکهوه ههیه!"
"ئاه زۆر باشه، ئەمە کاری پۆلیسه. پیویسته لهسهرت
بچیت بۆ لای پۆلیس."

"بهلام رهنگه له شوینی کارهکهی، واته
بهریوه بهرایهتییهکهی، پیویستیان پیی بیت. رهنگه داوای
بکه ن."

"پیویستیان به ئیقان ماتقیتیچ بیت؟ ها. ها...! جاری
پیش هه موو شتیک، ئەو له پشوودایه و ئەتوانریت
ئاماده نه بوونی ئەو بهو هۆکاره له بهرچاو بگیریت. لینی
گهرین با ولاتانی ئەوروپی بگهریت! ههرکات پشووهکهی
تهواو بوو و دهر نه کهوت، ئەوکات ئیمهش به شوینیدا
دهگهرین!"

"سی مانگ له ناو سکی تیمساحه کهدا بمینیتهوه؟
تیموفی سمیونیچ بهزه بیتان هه بیت!"

"خهتای خوی بوو، کهس ئەوی به زۆر فری نه داوه ته
ئەوی. لهم قوناغه دا، ده بیت ئیمه په رستاریکی بۆ
بدوزینه وه، تا له سههر خه رجیی ده ولهت چاودیری بکات.
بهلام کیشه که له وه دایه، ئەم بابته له یاسادا پیی
نه دراوه. بهلام ئەو شتهی پیویسته پیش هه موو شتیک له
بهرچاو بگیریت، ئەوهیه که تیمساحه که مولکی تایبه تییه

و ئەمەش لە بنەما ئابوورىيەكاندا جىگەي خۇي ھەيە،
 بنەماكانى ئابورىش لە سەروو ھەموو شتىكەوھەيە. ھەر
 چەند شەويك لەمەوبەر بوو لە مالى (لوک ئاندريچ)،
 (ئىگناتى پرۇكوفىچ) سەبارەت بە زانستى ئابوورى ئەم
 قسەيەي دەکرد. ئىوھ ئىگناتى پرۇكوفىچ دەناسن؟ ئەو
 سەرمايەدارىكى گەورەيە و قسەكەرىكى زور باشيشە. ئەو
 دەيوت، (ئىمە پىويستمان بە پىشكەوتنى پىشەسازى ھەيە،
 چونكە تا ئىستا ئىمە پىشكەوتنىكى و دەھامان بە دەست
 نەھىناوھ لە رووى پىشەسازىيەو، بۇيە پىويست دەكات
 ئىمە ئەم پىشكەوتنە بەدى بەئىن، ئەمەش لە رىگەي
 سەرمايەدارىيەو دەيىت. پىويستە چىنى ناوھند دروست
 بکەين، كە ناو دەبرىت بە (بۆرژوازى). بەلام بە ھۇي
 ئەوھى سەرمايەمان نىيە، لەبەر ئەم ھۆكارە دەيىت ئەو
 سەرمايەيە لە دەرەوھ ھاوردە بکەين. ئەيىت لە ھەنگاوى
 يەكەمدا كارئاسانى بۇ كۆمپانىيا دەرەككىيەكان بکەين،
 تا بتوانن لە رووسيا زەوى بکرن، ھەر وەك چۆن لە
 زۆربەي ولاتانى تر ئەم ئاسانكارىيە دەكرىت. مولكدارىتى
 گشتى ژەھرىكى كووشندەيە، دارمانىكى گەورەيە، ھۆكارى
 لەناوچوونى رووسيايە!) ئەزانى ئىگناتى پرۇكوفىچ بە
 جۆشوخروشىكى زۆرەوھ قسەي دەکرد و مافى خوشى
 بوو كە بەو شىوھەيە قسە بكات، چونكە ئەو مروقىكى
 دەولەمەندە و لەگەل ئەوھشدا فەرمانبەرى دەولەتىش

نییه. ئیگناتی دهیوت، (له سیسته می هاوبه شیتیدا، نه پیشه سازی پیشکەوتن به دهست دهینیت نه کشتوکالیش.)
 ئەو دهیوت کۆمپانیا بیانییه کان هه موو زهوییه کانمان به شیوهی پارچهی گه وره گه وره بکرن و پاشان ئەو پارچه گه ورانه دابهش بکهن بۆ پارچهی بچووک بچووک، به مهش له مولکی هاوبهش و کومه له وه ئه بیت به مولکی تاک. ئەزانیت، وشه ی "دابهشکردن" ی زۆر به خرۆشان و دانپیدانانیکی توونده وه دهگوت. ئەگەر قایل نه بووین به فرۆشتنی زهوییه کانیشمان، ئەوه ئه توانین بیاندهین به کری. ئەمهشی خسته سه ر قسه کانی و وتی، (هه رکاتیک سه رجه م زهوییه کانمان کهوته دهست کۆمپانیا دهره کییه کان، ئەو کاته به شی جووتیار به ئاسانی جیا ده کریته وه، به م شیوهیه جووتیار له سه ری پیویست ده بیت کار بکات بۆ ئەوه ی بژیوی خۆی به دهست بهینیت، دهشتوانریت له سه ر ئەو زهوییه دهر بکرنیت، ئەگەر پیویستی کرد. بۆیه هه رکات جووتیار ههستی به بوونی ئەم مهترسییه کرد، ئەوکات ئەویش زیاتر ریزی مولکه که دهگرنیت و زیاتر گویرایه ل ده بیت، ئەوکات - سی به رامبه ری پیشووتری کار دهکات و سی - به رامبه ری جارانیس به ره می زیا دهکات. به لام ئیستا که ههست دهکات به شیکه له کومه ل، هه موو شتیک به چاوی سووک سهیر دهکات و گالته ی به هه موو شتیک دیت. دهزانیت

ئەگەر بەباشىش كار نەكات ئەوا نامریت لە برسا، بۇيە دەبىنن كە ھەموويان تەممەل و تەوہزەلن و ھەمىشە سەرخۇشن. بەلام بەم رینگە نوييە سەرمايەكە دیتە ناو رۈوسىيا، بەم شىۋەيەش سەرمايەدارى دروست دەيىت و بۆرژوازيەتیش گەشە دەكات.) لەم چەند رۆژەي رابردووشدا رۆژنامەي "تایمز"ى سياسى و ئەدەبىي ئىنگلىز، لە ستوونىكىدا وتارىكى سەبارەت بە بارودۇخى دارايىي رۈوسىيا نووسىبوو و ئاماژەي بەوہ كردبوو؛ ھۆكارى ئەوہى ئەم بارودۇخە دارايىيەي رۈوسىيا جيگەي رەزامەندى نييە، ھۆكارەكەي بۇ ئەوہ دەگەریتەوہ، كە لە رۈوسىيادا چىنى ناوہند و سەرۋەتى زەبەلاح و چىنى كرىكارى گونجاو بوونى نييە!

ئىگناتى پرۇكوفىچ زور بەجوانى قسە دەكات. ئەو بەراستى وتارىبىژىكى بەتوانايە. لە بەرنامەيدايە كە راپۇرتىك سەبارەت بەم بابەتە بۇ سەرۋوى خۇي بۇ دەسەلاتدارانى دەولەت بەرز بكاتەوہ، بۇ ئەوہى بخرىتە بەر باس و لىكۆلىنەوہ و لە رۆژنامەكانىش بۇي بلاو بكنەوہ.

كاتىك ترىموفى سميونىچ ئەم قسانەي كرد، بۇم دەر كەوت تەواو جياوازە لەو قسە شاعىرىيانەي ئىشان ماتقىتىچ سەبارەت بەم كابرايە پىي وتم.

زور بیژییه که ی پیره پیاوم بری و وتم:

"به لام ئه ی چاره نووسی ئیقان ماتقیتیچ به کوی ده گات؟"

تیموفی سمیونیچ کاتیک دهستی به ئاخاوتن ده کرد،
ئه یسه لماند که له کاروانی رۆژگار به جی نه ماوه و به لکوو
ئاگاداری هه موو گورانکاریه کانیشه.

"سه بارهت به چاره نووسی ئیقان ماتقیتیچ؟ بینگومان
ئه چمه سه ر ئه وهش. له کویدا بووین...؟ ئا، بیرم که وته وه،
باسی ئه وه م ده کرد که ئیمه ئاره زووی هینانه ناوه وه ی
سه رمایه ده که یین بو ناو ولاتی خومان. ئه م باب ته
له گه ل ئه م رووداوه ی ئیقان ماتقیتیچ هه لده سه نگینم؛
سه رمایه یه کی ده ره کی (تیمساح) یک هینراوه ته پترسبۆرگ،
ئیقان ماتقیتیچیش نرخ ی ئه م سه رمایه یه ی دووبه رامبه ر
کردووه. ئیمه له بری پاریزگار یکردن له و سه رمایه داره
بیانییه، که چی پیشنیاری ئه وه ده که یین ورگی سه رمایه
بنه ره تییه که، که تیمساحه که یه، هه لبدرین. ئایا ئه مه
کاریکی ژیرانه یه؟ به بیرکردنه وه ی من، ئیقان ماتقیتیچ
وه ک کوری راستی نیشتمانه که ی خوی، ئه بیت شادمان
و سه رفراز بیت و شانازی به خویه وه بکات، چونکه به
هوی ئه وه وه، نرخ ی تیمساحیکی ده ره کی دووقات یان
ته نانهت سیقاتیش به رز بووه ته وه. ئه مه ریک ئه و شته یه،

که وا دهکات سه رمایه به لای خویدا راکیشیت. نه گهر بهی
 کهس لهم کاره دا سه رکه وتن به دهست بهینیت، بابتهک
 گرنگی زیاتر پهیدا دهکات و به کیکی تریش چاو له
 دهکات و به تیمساحیکی ترهوه روو له رووسیا دهکات.
 پاشان سینه میش چاو له وان دهکات و رهنکه دوو یان سی
 تیمساح به یهک جار له گهل خویدا بو رووسیا بهینیت و
 نا بهم شیوهیه سه رمایه گه شه دهکات. بهم جوره نهینه
 خاوه نی بوزو ازیه تیش. نه بیت نه م کاره پالپشتی بکریت.
 هاوارم کرد، وتم:

”تیموفی سمیونیچ، تو نه ته ویت ئیقان ماتقیتیچی
 داماو، قوربانیهک به خوی بدات، که له سه روو توانای
 مروقه وهیه!“

”من وهها کاریکم لهو نه خواستوه، داوا له توش
 نه کهم پیش هه موو شتیک، هه ر وهک پیشتریش پیم وتن،
 له بیرتان بیت من بهر پرسیکی ده ولت نیم و ناشتوانم
 داوای هیچ شتیک له هیچ که سیک بکه م. من ته نها وهک
 کوریکی نه م نیشتمانه قسه نه که م، نهک وهک کوری
 باوکی نه م نیشتمانه، ته نها وهک کوریکی نه م نیشتمانه
 قسه نه که م. دوو باره لیت نه پرسمه وه، چی بووه هوکاری
 نه وهی خوی فری بداته ناو ورگی تیمساحه که وه؟ ئایا
 پیاویکی به ریز و خانه دان و خاوه ن پیشینه یه کی باش

و ژيانی ژن و میردایه تی به یاسایی پینک هینابیت، به م شیوه یه هه لسوکه وت دهکات؟ ئایا به راست، ئەمه کاریکی ژیرانه یه پیی هه ستاوه؟“

”به لام ئەمه به دست خوی نه بوو، ئەمه کاره ساته و به سه ریدا هاتووه.“

”کی نالیت کاری خوی نه بووه؟ دوا ی ئه وهش، له کویوه پاره بهینین تا قه ره بووی کابرای خاوه ن تیمساح بکه ی نه وه؟“

”تیمۆفی سمیۆنیچ، تو بلیی نه توانین له موچه که ی ئه و پاره یه دابین بکه یین؟“

”ئنجا ئه و پاره ی موچه یه به ش دهکات؟“

به غه مگینییه وه وه لامم دایه وه:

”نا، ئه و بره پاره یه به ش ناکات، تیمۆفی سمیۆنیچ، خاوه نی تیمساحه که له سه ره تای رووداوه که دا له وه ده ترسا، که تیمساحه که ی بته قیت، به لام له دوا ییدا که بو ی دهر که وت هه موو شتیک باشه، له خوشیدا خه نی بوو، چونکه ئه ی توانی نرخ ی هاتنه ژووره وه بو خانه ی تیمساحه که دووقات زیاد بکات.“

”سینقات و رهنگه چوارقاتیش! ئیستا خه لکی بو بینینی تیمساحه که خرۆشاوون و به کۆمه ل هیرش ئه به ن به ره و گه له رییه که، بو بینینی تیمساحه که، خاوه نانی تیمساحه که ش

مىرۈگەلىكى زۇر ژىرن. لەگەل ئەوئەشدا، ھىشتا چىل
 رۇژەى بەرۈژووبوون بۇ مەسىح ماويەتى و لەبەر ئەمە،
 جارى خەلك ھەر مەىلى لە رابواردن و كەيف و شادىيە،
 لەبەر ئەم ھۆكارە، سەرلەنۇى قسەكانى پىشوووم دووبارە
 دەكەمەو، كە باشترىن كار ئەوئەى، ئىقان ماتقىتىچ ئاشكرا
 نەكردنى خۇى بپارىزىت و پەلە نەكات. رى بدەن ھەمووان
 وا بزاند ئەو لەناو ورگى تىمساحەكەدايە، بەلام ئەم شتە
 بە فەرمى لاي كەس ئاشكرا مەكەن. لەبەر ئەوئەى ئىقان
 ماتقىتىچ بارودۇخى باشە، بۇيە ھەمووان پىيان وا دەبىت
 كە رۇشتووە بۇ ئەوروپا، بەلام خۇى دەلىت لەناو سكى
 تىمساحەكەدايە، ئىمەش خۇمان وا نىشان دەدەين، كە
 باوەرمان بە قسەكەى نىيە و قسەكەى پەسەند ناكەين.
 ئەبىت كارەكە بەم جۆرە ئەنجام بدرىت. باشترىن شت
 ئەوئەى، كە چاوەرى بىن؛ لە راستىدا بۇچى ئەبىت ئىقان
 ماتقىتىچ پەلەى بىت؟

”زۇر باشە، بەلام ئەگەر...“

”خۇت نىگەران مەكە، ئىقان ماتقىتىچ لەشولارىكى
 باشى ھەيە!“

”زۇر باشە، ئەى دواى ئەوئەى چى؟ ھەتا كەى ئەبىت
 چاوەروان بىت؟“

لىت ناشارمەو و راستىت پى بلىم، ئەم بابەتە زۇر

سهیره و مروّف نازانیت چی بکات و بیر له چی بکاته وه، له هه مووی خراپتر نه وه یه، که تا ئیستا هاوشیوهی نه م رووداوه نه بینراوه. نه گهر پیشتر نه مه رووی بدایه، رهنگه نه وکات چاره سه ریک هه بووایه له بهرده ستماندا. به لام له م دوخه دا، نازانم چی بلیم؟ به دلنیا یییه وه به تیپه رینی کات، رینگه چاره یه کیش نه دوزریته وه!

له و کاته دا بیروکه یه کی دلخوشکه رانه بروسکه ئاسا هات به میشکما و بیرری رووناک کردم ه وه و وتم:

"نه گهر چاره نووس ری بدات نه و به زیندوویی له ناو سکی تیمساحه که دا بمینیته وه، ئایا ناتوانین ئاماده کارییه کی وا بکه یین، که سکالا نامه یه ک بنووسیت، که هیشتا هه ر خه ریکی خزمه تکرده به دهوله ت؟"

"ئم...! رهنگه بتوانریت پشووی بیمووجه داوا بکات!"

"نه ی ناکریت پشووه که ی مووجه شی له گه لدا بیت؟"

"له سه ر چ بنه مایه ک؟"

"وهک نه وه ی نیردرابیت بو به جیهینانی نه رکیکی

تایبه تی!"

"بو چ نه رکیک و له چ شوینیکیش؟"

"نه رککی لیکولینه وه له تیمساح و چوونه ناو ورگی

تیمساح و پشکتنی... که ده توانین بلین، سه رقالی

دۈزىنەۋە و پشكىننن و ئاشكراكردى نھىنىيىھكانى
تىمساحە. بەدلىيايىيەۋە شتىكى نوى دەبىت، ھەروھە
پىشكەوتنخوازانش دەبىت و لە ھەمان كاتىشا نىشاندانى
ھەزىكى رۇشنىيرانەيە.

پىشنىارەكەم بۇ ساتىك تىمۇفى سميۇنىچى خستە ناو
گىژاوى بىركردنهۋەۋە. دواچار كەۋتەۋە قسەكردن و وتى:
"بە برواى من، ناردنى كارگىرىكى تايىبەتى بۇ ناو
لاشەى تىمساحىك و لىكولنەۋە دەربارەى ئەم گياندارە،
كارىكى بىسوۋدە، چونكە ئەمە لە پەيرەۋدا بوونى نىيە.
جگە لەۋەش، ئەبىت چ جۈرە لىكولنەۋەيەكى تايىبەتى
لەناو سكى تىمساحدا بكرىت؟"

"خويندنهۋەيەكى زانستى و سروشتىيانە بۇ گياندارىكى
زىندوو لە نزيكەۋە. لەم سەردەمەدا، زانستى سروشتى
زۈر جىگەى سەرنجە... ئەو دەتوانىت لەۋىدا بژى و
ئەۋەى دەبىنىت بىكات بە راپۇرت... بۇ نمونە، دەربارەى
چۈنىتى ھەرسكردن يان ھەر خوۋيەكى سادە، ياخود
لەبەر خاترى كۆكردنهۋەى راستىيەكان."

"مەبەستت ئەۋەيە ۋەك ئامار. چاكە، بەلام من لەم
بابەتە زۈر سەرم لىنى دەر ناچىت، راستىت بویت، من
ئەسلەن فەيلەسوف نىم. تۈ دەلىيت 'راستى' ئىمە بەراستى
چواردەورمان تەنراۋە و ناشزانن چى لەو راستىيانە

بکهین. له گهل ئه وه شدا، ئامار ترسناکه.

”له چ روویه که وه؟“

”هه مووی ترسناکه. سه ره رای ئه وه ش، ئایا خودی خوت باوه ر به وه ده که یت، که ئه و بتوانیت راستییه کان رابگه یه نیت، له کاتیکدا وه ک کوته ره داریک راکشاییت. ئایا که سیک ئه توانیت ئه رکه سه ره کییه کانی خوی به جی به نیت، له کاتیکدا وه ک کوته ره دار لینی راکشاییت؟ ئه مه ش خوی له خویدا ده بیت به شتیکی نویترو و مه ترسیشی له وهی یه که م زیاتر ده بیت؛ دووباره پیتان راده گه یه نمه وه، که ئه م رووداوه پیشتر رووی نه داوه و ئه گه ر رووی بدایه، بی هیچ گومانیک ریک ئه م ئه رکه یان به و ده سپارد!“

”به لام تیموفی سمیونیچ، تا ئیستا تیمساحی زیندوو نه هینراوه ته رووسیا.“

دووباره به رپه رچی دامه وه:

”ئمممم...! به لی. به ره له ستییه که ی تو به جییه، هه له به ت ئه گه ر چه ز بکه یت، به راستیش به شوین بابه ته که وه بیت، ئه بیت ئه وه ش له به رچاو بگریت، که له روویه کی تره وه به هاتنه ناوه وهی تیمساحه لیک زیندوو بو ناو رووسیا، ئه بیته هوی ئه وهی فه رمانبه رانی کارگیری ده وله ت یه ک له دوا ی یه ک دیار نه مینن. له به ر ئه وهی ناو سکی تیمساحه که گه رم و نه رمه، بویه هه موویان داوا ی مانه وه

ئەكەن لەسەر كارەكەيان! ئەمە لە كاتىكدا جىگەي خۇيان
خۇش كىردوۋە و تەممەلخانىەيەكى باشيان دۆزىۋەتەۋە بۇ
خۇيان... ئەبىت ئىۋە ئەۋەتان پەسەند بىت، كە ئەم كارە،
ئاكامى باش نابىت و ئەبىتە نموۋنەيەكى خراب، چونكە
ھەموۋان بى ئەۋەي ھىچ كارىك بەئەنجام بگەيەنن، داۋاي
موۋچەي خۇرايىش لە دەۋلەت دەكەن!

"تىمۇفى سىمىۋنىچ، چىتان لەدەست دىت بۇ
رەزگار كىردى، تىكايە دىرغى مەكەن لە كىردى، شىتىكى
تىرىش، ئىقان ماتقىتىچ داۋاي لى كىردم ئەۋ ھەۋت
رۇبلەتان بۇ بگىرمەۋە، كە داۋايىن جار لە يارىي كاغەزدا
پىي دۇراندبوون."

ئاھا! لە مالى نىكىفۇر نىكىفۇرىچ پىي دۇراندىم. ئىستا
بىرم كەۋتەۋە، چەند بەكەيف و دلخۇش بوو... بەلام
ئىستا!

پىرە پىاۋ تۇزىك بىتاقەت بوو، ھەستم كىرد بەزەيى
بە ئىقان ماتقىتىچدا ئەھاتەۋە.

"تىمۇفى سىمىۋنىچ لەبەر خاترى ئەۋ ھاورىيەتییەتان
يارمەتى بدەن."

"من تەۋاۋى تواناي خۇم ئەخەمە گەر بۇ يارمەتیدانى،
من بەناۋى خۇمەۋە قسە دەكەم، ۋەك كەسىكى نەپنىش
زانبارى كۇ دەكەمەۋە. لە ھەمان كاتا، ئىۋەش بە شىۋەيەكى

تيمساح

ناراسته وخو و نافه رمى ليكولينه وه و به دوا داچوون بکه ن
و بزائن خاوه نى تيمساحه که له قهره بووى هه لدرينى
ورگى تيمساحه که ی، چه نديكى ده ویت؟“

تيموفى سمیونيچ له پر زور هاورياننه قسه ی ده کرد،
منيش وه لامم دايه وه!

”به دلنيايييه وه ئەم کاره ئەنجام ددهم و يه که سه ر
ئەشگه ريمه وه بو لاتان، تا ئەنجامى کاره که تان پى
رابگه يه نم!“

ئەى خيزانه که ی... ئايا ته نيايه ئيست؟ ئايا دلته نگ و
غه مگينه؟“

”پنويسته سه ردانينكى بکه ن، تيموفى سمیونيچ!“

”بينگومان سه ردانى ئەکه م. خوشم هه مان نياز م هه بوو.
ده رفه تينكى باشه... ئەبيت چ شتيك له م دنيايه دا بووبيت
به هوکاري ئەوه ی بچيت بو ته ماشا کردنى تيمساحه که،
هه رچه نده خودى خوشم به خراپى نازانم، که تيمساحه که
بيينم.

”تيموفى سمیونيچ، برۆ و ئەو هاورى داماوته بينه.“

”به دلنيايييه وه ئەم کاره ده که م، به لام دل م نايه ت به
بينينى من ئومنده وار بيت. هه ر له بهر ئەمه، به شيوه يه کی
نه ناسراو بو ئەو شوينه ئەرۆم... زور باشه، خودات
له گه ل. من دووباره سه ريک ئەيه مه وه له مالى نيکيفور

نيكىفۇرىچ. ئايا تۇ نايەيت لەگەلما؟“

”نا، من ئەچم بۇ بينىنى ئەو بەندىيە ھەزارە.“

”بەلى، ئىستا ئەو بەندىيە...! ئاھ ئا ئەمەيە ئەنجامى
بىمىشكى و بىرنەكردنەو!“

مالئاوايىم لە پىرەپىياو كرد. بىرى جۇراو جۇر لە مىشكما
ئەھات و ئەچوو. تىمۇفى سميۇنيچ مرويهكى خوشخولق و
زۇرىش راستگۇ بوو. كاتىك كە بەجىم ھىشت، خوشحال
بووم كە ئاھەنگى پەنجاھەمىن ساليادى خزمەتكردى
خوى دەگىزىت، چونكە مروقانىكى ھاوشپىوھى ئەو، لەناو
ئىمەدا نموونەيان دەگمەنە. خىرا و بى دواكەوتن خۇم
گەياندە گەلەرىيەكە، بۇ ئەوھى ھەموو ئەو ھەوالانە بۇ
ئىقان ماتقىتيچى بەدبەخت بگىرمەوھ. بەلام راستيتان
بویت، مەراقى ئەوھ لىنى دابووم، كە چۇن لەناو سكى ئەو
تىمساحەدا رۇژدەكانى بەرى دەكات و چۇن دەتوانىت بژى.
ئايا ھەر بەراستى ئەتوانرىت لەناو سكى تىمساحىكدا
بژى؟ بەراستى لەو كاتەدا ھەموو شتىك بۇ من وەك
خەيالىكى نائاسايى ئەھاتە پىش چاو، وەك كابوسىكى
ناخۇش، بە تايبەتى ئەو كاتەى لە كابوسەكەتدا دەعبايەك
لىت ئەبىت بە ھەموو شتىك.

(۳)

ئەو دەي كە ئەمبىنى، خەون نەبوو. بەلكو راستىيەكى بى
چەنوچوون بوو. چونكە ئەگەر راستى نەبووايە، ئايا
ئەمتوانى ھەر لەخۆمەوہ ئەم چىرۆكە دروست بكەم و
بىگىرمەوہ؟ بە ھەر حال، بەردەوام ئەبم لە گىرانەوہى
پووداوەكان.

كات درەنگى كردبوو. دەوروبەرى كاتژمىر نو بوو،
كە گەيشتمەوہ گەلەرىيەكە. لەبەر ئەو دەي ئەو ئىوارەيە
كابراي ئەلمانى زووتر لە كاتى ئاسايىي خۆي دەرگاي
دوكانەكەي داخستبوو، ناچار لە دەرگاي پشتەوہ خۆم
كرد بە ژوورى تىمساحەكەدا. كابراي ئەلمانى لە خەلوەتى
تەنيايىي خۆي، لە كاتىكا كەوا چلكن و كۆنەكەي لەبەردا
بوو، خەرىكى پياسەكردن بوو. بەلام وا دەر دەكەوت
سپهيندەي بەيانى دلخۆشتر بىت. ئاشكرا ئىستا نىگەرانى
ھىچ شتىك نەبوو، چونكە ھەشامەتىكى "زۆر زياتر" لە
خەلكى ھاتبوون بو بىنىنى تىمساحەكە. دواتر داىە خۆي

كرد به ژووره وهدا، ئاشكرا بوو، بو ئه وهى چاويكى
له سهرم بيت. له گهل ئه وهى دهرگاي گه له رهييه كesh
داخرا بوو، كه چى بيستوپينج كويكيان بو هاتنه ژووره وه
لى سه ندم. چهند ورد بوون له پاره وه رگرتنا!

كابراى ئه لمانى ليم نزيك بووه وه و پيى وتم:

”تو هه موو جاريك نرخی هاتنه ژووره وه بدهيت؛
خه لكى تر يه ك رۆبل، تو بيستوپينج كويك ده دهيت؛
له بهر ئه وهى ئيوه هاوړي باش بو هاوړي باشه كه تان؛
منيش ريز له هاوړي...”

گويم بو ته واو كردنى قسه كاني نه گرت و له تيمساحه كه
نزيك بوومه وه. به جوريك هاوارم كرد، كه ئيقان ماتقيتيچ
له دووره وه گويبستي دهنگم بيت و بزانيت من ليرهم!

”تو زيندووويت؟ تو زيندووويت، هاوړي رۆشنبيره كه م؟“

”زيندوم و بارودوخيشم زور باشه!“

له گهل ئه وهى له نزيكيشييه وه وه ستابووم، به لام وهك
ئه وه بوو دهنگى له دووره وه يان له ژير ته خته خه وه وه
بيت.

”زيندوم و بارودوخيشم زور باشه! بهس چاكي و
خوشي هه لگره بو دوايي... پيم بلى بزاتم چيت كرد؟“
وا خوم دهر خست، كه گويم له پرسياره كه ي

نه بوو بيت، بويه به خيرايي و دلپيسو و تانیکه وه به هه ستيک
پر له به زه يي پرسيارم لي کرد، که بارو دؤخی چونه و
چ هه ستيکی هه يه له ناو سکی تيمساحه که دا؟ له راستيدا
پرسيار ليکردني نه و له م باره يه وه، هيچ نه بوو جگه له
نه رکيک له نه رکه کانی هاوړييه تي، نه مه نه رکيکی ناکاری
بوو، که ده بوو پني هه لسابام. به لام ئيفان ماتقيتچ
به بيزاری و نا ئاراميه وه قسه که ي بریم و به هاواريکی
هه ژينه ر و به رزه وه، که هه ميشه به و شيوه يه بانگی لي
ده کردم، وتی:

”شته کان چون نه رونه پيشه وه؟“

ته واوی گفتوگو که ي نيوان خوم و تيموفی سمیونيچم
موو به موو بو گيرايه وه، له کاتي گيرانه وه که مدا، هه ولم
دا ده نگم وا لي بکه م که هه ست به جارزيم بکات. ئيفان
ماتقيتچ هه ر وهک هه موو جارنيک که قسه ي له گهل
ده کردم، به خيرايي وتی:

”پيره پياو هه رچييه کی وتووه، راستی وتووه. من
پياوی کرده نيم زور خوش نه ویت و به پيچه وانه وه،
پياوی بووده له و سه رژنانيم خوش ناویت. من ئاماده م
پيشنياره که ي تو سه باره ت به نه رکه تايبه تيبه که په سه ند
بکه م، چونکه بيرو که يه کی خراب نييه. بي هيچ گومانیک،
نه توانم لي ره وه راپورت له سه ر هه ردوو بابه ته که، زانستی

و ئاكاريش، بخه مه بهرچاؤ. به لام ئيستا بارودوخىكى نوى
و دوورله چاوه روانى هاتوته پيش، كه هيچ نيگه رانييهك
سه بارهت به مووچهى مانگانه كه ناهيلتته وه، له راستيدا
مووچه كه هر كيشه نابيت بيدةن يان نه يدهن. باش گوى
بگره، ئايا له سهر زهوى دانىشتووويت؟“
”نا. به پيوه وه ستاوم.“

”ئه گهر هيچى لى نيه له سهرى دانىشت، ئه وه له سهر
عه رده كه دانىشه و زور به وردى گويم لى بگره.“

به وپه رى جارزييه وه كورسييه كم هه لگرت و به وپه رى
تووره ييه وه له سهر زهوييه كه دام نا، به شيويهك
كورسييه كم يا به ئه رزا، كه دهنگيكى زور به رزى لى
به رز بووه وه.

ئيفان ماتقيتيچ به زمانيكى ديكتاتورانه وتى:

”گوى بگره، ئه مرقو حه شامه تيكى زور بو ته ماشاكردى
تيمساحه كه هاتن، به شيويهك، كه نزيكى خورئاو ابوون
دهرزيت هه لبدايه، نه ئه كه وته سهر زهوى، ته نانهت واى
لى هات پوليس بو هيمنكردنه وهى رهوشه كه ده سته كار
بوون. خاوه نى تيمساحه كه به پيويسى زانى ده رگاي
دوكانه كه لى له كاتزمير هه شتدا دابخات و كوتايى به
پيشانگه كه به نيت، واته زووتر له كاتى ئاسايى خوى،
بو ئه وهى ئه و پارانه بژميريت، كه له خهلكى وه رگرتبوو

تیمساح

و بتوانیت خوشی گونجاوتر ناماده بکات بو سبهینی. بهم شیوهیه، دنیام که سبهینی پیشانگه که ریکوپینکتر دهبیت و نهتوانین وای دابنیین، که زورترین خه لکی روشنبیری پایتهخت، هر له خانمانی خانه دان، بالویزانی بیانی، پاریزهران و خه لکی تریش له هه موو چین و تویره کانی کومه لگه، لیره ناماده ده بن. له هه مووشی گرنکتر، خه لکی له دوورترین ناوچه کانی ئیمپراتوریه ته گه وره و سه رنجراکیشه که مانه وه به ره و پایتهخت، واته به ره و ئیره، به ری ده که ون. نه نجامه که شی ته وه یه، که من ته بم به قیبله ی به رچاوی هه مووان، هه رچه نده له به رچاوانیش نیم، به لام هر وه ک که سیکی به رجه سته و شکومه ند نه ژمار ده کریم. من ته بیت خه لکی بیکار فیر بکه م. به ته زموون فیر بووم، که پیویسته من نموونه یه ک بم له شکوداری، هه روه ها مله که چبوویه کی چاره نووس! ته بم به مینبه ریک، که لیه وه وته ی جوان و گه وره پیشکesh به مروقایه تی ده کریت. مروقه کان تیده گه یه نم، که ته نها ته و زانیارییه زینده وه رزانییه ی له ناو سکی ته م تیمساحه به ده ستم هیناوه، ته وه به هیچ نرخیک به ده ست ناهینریت. هر له بهر ته م هوکاره یه، که به داخ نیم بو ته وه ی که به سه رما هاتووه، وه پیشبینی ته وه ده که م که کاریگه رییه کی گه وره ی ده بیت له سه ر ژیان و داهاتووی کاره که شم!

بە تۈنچەۋە پىرسىيارم لى كىرد:

“ھەست بە ماندوۋبوون ناكەيت؟”

ئەۋەى كە منى زۆر بىزار كىرد، فشه فشكىردنەكەى بور.
بەلام بە خۇمم گوت، گىرنگ نىيە، ئەۋە پەيوەندىي بە
منەۋە نىيە. ئەم پىاۋە خەلەفاۋە ئەبىت چ شتىكى لەم
سەر زەۋىيە چىنگ كەوتىت، تا بەم شىۋە شانازى بە
خۇيەۋە ئەكات؟ لەبرى ئەۋەى شانازى بە خۇيەۋە بىكات،
ئەبوۋايە ئىستا بىگىيىيە بۇ باردۇخى خۇى.

ئىقان ماتىتىچ بەتۈندى ۋەلامى پىرسىيارەكەمى دايەۋە:

“نەخىرا! ماندوۋ نىم، چونكە پىرم لە بىرۈكەگەلىكى
مەزن. ئىستا دەرفەتىكى باشم دەست كەوتوۋە، تا
دەربارەى باشتركىردنى بارودۇخى ژيانى زۇرىك لە
مىرۈقەكان بىر بىكەمەۋە، لەناۋ سكى ئەم تىمساحەدا،
پاستى ۋ رووناكىم بەسەردا ئەبارىت! بەدلىنبايىيەۋە،
گەشە بە بىردۇزىكى نويى ئابوورى دەدەم، كە لەلايەن
خۇمەۋە دەبىت ۋ شانازىشى پىۋە دەكەم - كە تا ئەم
ساتە بە ھوى سەرقالى ۋ گىرۋدەبوون بەدەست كارە
كارگىرىيەكان ۋ خۇشگوزەرانىيەكانى ژيان ۋ چەند شتىكى
ھىچۈپوۋچى ترەۋە، نەمتوانىبوۋ كاتىكى بۇ تەرخان بىكەم.
من ھەرچى بىردۇزەكانە، بە درۋى دەخەمەۋە ۋ ئەبىت
بىم بە (فۇرىيە) يەكى نويى. با لەۋە گەرىين، ئەرى ھەوت

رؤبله کهت گه رانده وه بو تیمۆفی سمیونیچ؟“

”بهلی، له گیرفانی خۆم بۆم گه رانده وه!“

ئهم قسه یه م به جه ختلیکردنه وه وه وت. ئه ویش به
فیزیکه وه وه لامي دامه وه:

”ئه و بره پارهیته بو ئه گیرمه وه... زور دانیام که
مووچه کهم زیاد ده کریت، چونکه ئه گه ر بو منی زیاد
نه کهن، ئه بیت بو کی زیاد بکهن؟ ئیستا گه وره ترین
خزمهت پیشکش ده کهم. با بگه رینه وه سه ر قسه کانمان.
خیزانه کهم خه ریکی چیه؟“

پیم وا بیت مه به ستت ئیلینا ئیقانو قنایه؟“

هاواری لی بهرز بو وه وه، توند هاواری کرد:

”خیتینیزانه کهم؟“

چاره م نه بوو. سه رم داخستبوو گویرایه لانه - به لام
له کاتیکدا له تووره ییدا دانه جیره م پی که وتبوو - ویستم
باسی ئه وه ی بو بکه م، که چون ئیلینا ئیقانو قنام به جی
هیشته. به لام هینده جیکلدان ته نگه بوو، نه یه هیشته
قسه کانم بکه م، بینارامانه وتی:

”پلانی بیوتنه م پییه بو خیزانه کهم. ئه گه ر من لیره
جه ژن بگیرم، پیم خوشه ئه ویش له وی جه ژن بگیریت.
ئه گه ر من ناوبانگ ده ر بکه م، ئه بیت ئه ویش ناوبانگ

دەر بکات، چونکه خیزانی منه. فیرخووازان، شاعیران،
 فهیلهسوفان، کانزاناسانی بیانی و سیاسهتمه‌داران،
 هر که بهیانی لیره له‌گه‌ل من دیداریان کرد، نه‌وه
 شه‌وه‌کشی سهردانی دیوه‌خانه‌کشی نه‌وه ده‌کهن. بویه له
 هه‌فته‌ی داهاتوووه‌وه، پیویسته نه‌وه هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له
 مال‌وه بیت، چونکه ره‌نگه هه‌موو شه‌ویک مال‌ه‌که‌م پر
 بیت له میوان. به دووقاتبوونی مووچه‌که‌شم، هوکاره‌کانی
 میوانداریمان له به‌رده‌ست ده‌بیت. له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 میواندارییه‌که تهنه‌ها پیشکه‌شکردنی چای ده‌بیت، بویه
 خزمه‌تکار به‌کری نه‌گرین و سوودیان لی وهرنه‌گرین
 بو نه‌م کاره. بیگومان هیچ کیشه‌یه‌کیشمان نابیت. نه‌وه
 کاته هه‌م لیره و هه‌م له‌وی، له هه‌ردوولا هه‌مووان
 باسم ده‌کهن و پیامه‌ده‌ده‌ن. زور له‌میژ بوو به‌شوین
 دهرفه‌تیکا نه‌گه‌رام، تا ناوم بکه‌ویته سهر زاران. به‌لام
 سه‌رکه‌وتوو نه‌ه‌بووم، به هوی نه‌وه‌ی کاره‌که‌م له
 پله‌یه‌کی وه‌هادا نه‌بوو و هیچ پله‌یه‌کیشم نه‌بوو. به‌لام
 ئیستا که تیمساحه‌که منی به‌ئاسانی قووت داوه، هه‌ست
 نه‌که‌م خه‌ریکه نه‌وه ئاواته دیرینه‌م به‌دی دیت. ئیتر هر
 وشه‌یه‌ک له زارم بیه‌ده‌وه، هه‌مووان به‌تامة‌زرویییه‌وه
 گویی بو راده‌گرن. هر وته‌یه‌کی من که له زارم بیه‌ته
 دهره‌وه، هه‌موویان ده‌خاته گیزاوی بیرکردنه‌وه‌وه. وته‌کانم
 نه‌وترینه‌وه و چاپ ده‌کریت. فیریان ده‌که‌م چ گه‌وه‌ریکی

به نرخم! سه ره نجام، نه وانیش له و راستیه تیده گهن، که
 نه م تیمساحه چ گه وهه ریکی به نرخی له سکدا هه لگرتوووه
 و نه مان نرخیان نه زانیوه تا ئیستا...!

"هه ندیک ده لین، (نه بووایه نه م پیاوه وه زیری دهره کی
 بووایه یان فه رمانره وای ولاتیک بووایه.)" هه ندیکی تریان
 ده لین، (به داخه وه که نه م پیاوه مه زنه فه رمانره وایی
 ولاتیکی له نه ستو نییه.)"

"نه بیت من چیم له گارنیر پاجیسه کی، یان هه رکه سیکی
 تر که متر بیت؟ نه بیت خیزانه که شم ببیت به که سیکی
 ناودار و ناسراو. من میتشکم، هه یه که بیری پی ده که مه وه،
 نه ویش جوانی و دلرفینییه کی بیوینه ی هه یه، که سه رنجی
 هه مووانی پی راده کیشیت. دهسته یه که له خه لکی ده لین،
 (نه و جوانه، هه ر له بهر نه مه شه نه و خیزانی نه وه.)"
 دهسته که ی تر بو نه وانی تری راست ده که نه وه و ده لین
 (نه و جوانه، له بهر نه وه خیزانی نه وه)، هه ر له بهر
 نه مه یه که ده مه ویت هه رچی زووتره، نیلینا نیقانوقنای
 خیزانم خوی ناماده بکات بو نه م دوخه نوییه ی
 به ریوه یه. نه بیت سبهینی بچیت نه و ئینسایکلۆپیدیایه
 بکریت، که ئاندیری کرافسکی نووسیویه تی، به مه ش ره نگه
 بتوانیت قسه له سه ر سه ردیزی هه ر بابه تیک بکات. له
 سه روو هه موو نه مانه شه وه، با هه واله رامیاریه کانی

رۇژنامەى 'پترزبۇرگ' بخوينيتەوہ و پاشان ھەموو
 رۇژنيك بەراوردى بکات لەگەل رۇژنامەى 'قويس'. پيم
 وایە خاوەنى تيمساحەكەش قايل دەبيت بەوہى ھەندیک
 جار لەگەل تيمساحەكەيدا بمبات بۇ دیوہخانە ناوازەكەى
 خيزانەكەم. من لەناو ھەوزيکدا، لە ناوہراستى ژوورى
 ميوانەكەدا شکۆمەندانە قسەگەلنيكى دانايانە و پەندناميز
 لەگەل ھەندیک نووکتەى خوش بۇ ئەو خاتوونانە دەكەم،
 کە لەوى ئامادە دەبن. ھەلبەت ئەم قسانە بەيانبيەكەى
 ئامادەى دەكەم و لەوى پيشکەشيان دەكەم. ئەبم بە
 سەرگەرميیەكى زۆر باش بۇ ئەو خاتوونانەى لەوى
 ئامادە دەبن، سەرنجى ھەموويان بەلای خۆمدا رائەکيشم،
 بى ئەوہى کارىكى وا بکەم، دليان لە ھاوسەرەکانيان
 کرمى ببیت. بۇ ھەموو ئەوانى تريش، ئەبم بە مروڤنيك
 - کە نموونەى ملکہچبوونە بەرامبەر بە چارەنووس و
 ويستى خواوہند. ھەروہا خيزانەكەشم ويژەزانىكى
 ناوازەى لى دروست ئەكەم. ئەبيت پيشى بخەم و باسى
 کەسايەتییە ناوازەكەى لای ھەمووان ئاشکرا بکەم. ئەو
 وەك خيزانى من، ئەبيت خاوەنى باشترین و جوانترین
 ئاکار بيت، ئەگەر ئەوان راست بن لەوہى کە ئاندري
 ئەليکساندرۇڤيچ بە (ئالفريد دی موسى) رووسيا ناو
 ببەن، کەواتە خەلکى رووسياش مافى خويانە خيزانەكەم

به (یچیجینا تور) ی رووسیا ناو بیهن.

ئه بیت دانی پیدا بنیم، که هرچه نده ئیقان ماتقیچیج
خووی بهم قسه قور و بیسه ره و به رانه وه گرتبوو، به لام
وا دهر ده که وت ئهم جاره تای لی هاتبیت و ورینه بکات.
هر هه مان ئیقان ماتقیچیجی هه میسه یی بوو، به لام بیست
پله به پیچه وانه ی جارانه وه تای لی هاتبوو ورینه ی
ده کرد.

لیم پرسى:

”دوستى من. ئایا ئومیدت به وه هه یه ژیانیکی دریر
بژیت؟ راستییه که ی بلی، ئایا هر به راستی ته ندروستیت
باشه؟ چون چونی نان ده خویت؟ چون چونی ئه خه ویت؟
به چ شیوه یه که هه ناسه ئه ده ویت؟ من هاو ریتم، ئه بیت
په سهندت بیت، که ئهم رووداوه رووداویکی زور
ناسروشتییه، له گه ل ئه وه شدا، کونجکاوییه که ی من زور
سروشتییه.

به دهنگیکی پر له توانجه وه وه لامی دامه وه:

* یچیجینا تور: ناویکی خوازراوی ئه ده بییه، که ده گه ریته وه بو
کونتیسسه ”سالیا س دو تورنمیر،” که ناوی (سوخوفو-کوبلین) ه سالانی
(۱۸۱۵-۱۸۹۲) ژیاوه. نافره تیکی ویژه زانی رووسییه، روماننوس و
رهخنه گریش بووه.

"كونجكاوييەكى ھىچوپوچ و بىمانا و ھىچى ترا! بەلام
وہلامى پرسیارەكانت دەدەمەوہ. ئەپرسىت كە چۈن
لەناو سكى ئەم تىمساحەدا خۇم گونجاندووہ؟ سەرەتا
لە تىمساحەكەوہ دەست پى دەكەم، كە بۆتە ھۆكارىكى
زۆر باش بۇ سەرگەرمى من، چونكە ناوسكى بەتەواوى
خالىيە. ئەوہى بەراستى بۆتە جىگەى سەرسوورمانى
من، ناوسكى ئەم تىمساحەيە، كە لە گونىيەكى لاستىكى
گەورە دەچىت، رىك شىوہى لەو گونىيە لاستىكىيانە
دەچىت كە بازارگانەكانى شەقامى گۇرۇخۇقى لە
مۇرسكايە دەيفرۇشن. ئەگەر بە ھەلەيا نەچووبم، لە
شەقامى فوزنىسنسكىش دەيفرۇشن. ئەگەر بەم شىوہى
نەبووايە، چۈن ئەمتوانى لەناو سكى ئەم تىمساحەدا جى
بەخۇم بگرم؟"

بە سەرسامىيەكى زۆرەوہ ھاوارم كرد:

"مەگەر رىيى تى دەچىت ناوسكى ئەم تىمساحە
بەتەواوى خالى بىت؟"

ئىقان ماتىتتىچ بە دەنگىكى بىپەرەوانە و
جەختلىكردنەوہوہ وەلامى دايەوہ:

"بەتەواوى خالىيە. بەپىي ھەموو ئەگەرەكان، بەپىي
ياساكانى سروسشت دروست كراوہ. تىمساح جگە لە
كاژىرىكى گەورە و كۇمەلە ددانىكى تىژ، لەگەل كلكىكى

دریژ، هیچی تر نییه. تهنها هر ئه وه یه که ده یلیم. له نیوان
ئهم دوو به شه شدا، واته که لله له گهل کلک، بوشایییه کی
خالی هه یه، که به مادده یه ک روو پووش کراوه، له لاستیک
ئه چیت له لاستیکی (گوتا-پرکا). رهنگه گوتا-پرکای
راستیش بیت...

له تووره ییدا قسه که م پی بری و وتم:

"ئه ی په راسوو، گه ده، ریخوله کان، جگهر، دل. ئه ی
ئه مانه چی؟ ئایا هیچ یه کی که له مانه ی تیدا نییه؟"

"هیچی لی نییه! به دلنیا یییه وه هیچ یه کی که له وانه ی لی
نییه. له وانه یه هه رگیز نه یبوو بیت. هه موو ئه و قسانه ی
له سه ر جهسته ی تیمساح ده کریت، هه مووی قسه ی
بیبایه خ و هیچووو چن، گه شتیارانی بیئیش ئه م جووره
قسانه ده که ن.

"هه ر چون یه کی که فوو ده کاته دوشه کله یه کی چه رمینی
هه وایی، منیش ئا به و شیوه یه له ناو سکی ئه م تیمساحه دا
هه ناسه ئه یه م. ناو سکی ئه م تیمساحه به شیوه یه کی
زور سه یر ده کشیت. راستیت بویت، تو وه ک هاورییه کی
خیزانه که م - وه ره ناوه وه بو لام، ئه گه ر هینده به خودا
ئه په رمویت و رووحی قوربانیدانت به پیی پیویست تیدا یه
- چونکه تهنانه ت به هاتنی توش، هیشتا جینگه یه کی
خالی ئه مینیتته وه. تهنانه ت بیرم له وه ش کردوته وه، که

ئەگەر ئەمە ببىت بە دواپەناگە، رەنگە بنىرم بە شوين
 ئىلىنا ئىقانۇقناى خىزانىشمدا. ئەم تىمساحە پوچەل
 و بۇشە، لەگەل ياساكانى زانستە سروشتىيەكان زور
 رىك كەوتوو، بۇ نمونە، ئەگەر كەسىك بىەويت
 تىمساحىكى نوى دروست بكات، يەكسەر بە شىوہىەكى
 سروشتى ئەم پرسىارەى لەلا دروست دەبىت، ئايا ئەركە
 سەرەكىيەكانى تىمساحىك چىيە؟ وەلامى ئەم پرسىارە
 روون و ئاشكرايە: كارى قووتدانى مروثەكانە. بەلام چۈن
 چۈنى كەسىك بە دروستکردنى تىمساحىك گەرەنتى ئەو
 دەكات كە ئەو تىمساحەى دروستى كردوو، دەتوانىت
 خەلكى قووت بدات؟ دىسانەوہ وەلامى ئەم پرسىارەش
 روون و ئاشكرايە: ئەبىت ناوہوہى تىمساحەكە خالى بىت.
 زور لە مېژە لەلایەن فىزىكناسانەوہ ئەوہ سەلمىندراوہ
 كە سروشت رقى لە خالىبوونە. لەم رووہوہ ناوہوہى
 لاشەى تىمساح پىويستە خالى بىت، تىمساحىش بۇ
 ئەوہى بتوانىت خوى لە خالىبوون رزگار بكات، ئەوہىە
 كە ھەرشتىك بىتە سەر رىنى، بى دواكەوتن و بەخىرايى
 ھەلى ئەلووشى. ئەمە بەلگەيەكى لوژىكىيە، كە روونى
 دەكاتەوہ بۇچى ھەر تىمساحىك ھەز بە قووتدانى مروث
 دەكات. جەستەى مروث بەم شىوہىە دروست نەكراوہ؛
 بۇ نمونە، شەتا مىشكى مروثىك خالىتر بىت، ئەوہ
 ھەزىكى زور كەمترى دەبىت بۇ پركردنەوہى، ئەمەش

جگه له جیاکارییهک له یاسا گشتییهکان، هیچی دی نییه. نیستا هه موو شتیک بو من روونه، وهک رووناکیی روژ. هه موو ئه و زانیارییهانی دهستم که وتوون، هه مووی له ئه نجامی ئه زموون و سه رنجدانی خو مه وه دهستم که وتوون، ئه گهر بلین له رینگه ی جیگیربوون له هه ناوی سروشتا، به گوینگرتن له لیدانه کانی دلی سروشت، هه موو ئه و شتانه م بو ئاشکرا بوو. ته نانه ت زانستی زمانناسیش پشتگیری له بیروباوه ری من دهکات، سه باره ت به وشه ی تیمساح (کروکودایل)، که له بنه رهدا ئه مه ناویکی ئیتالییه له (corocodillo)، وه رگیراوه، که به مانای چلیپسی دیت. ئه م وشه یه له سه رده می فیرعه ونه کانی میسریشدا بوونی هه بووه و داریژراوه له وشه ی فه رهنسی (Croquer) که به واتای خواردن و قووتدان و مژینی خو راک دیت. له به رنامه مدایه ته واوی ئه م وشانه له یه که م وتارمدا له دیوه خانه که ی ئیلینا ئیقانو فئا پینشکه ش بکه م، ئه مه کاتیک، که به هوزی تیمساحه که وه بو ئه ویم ئه به ن.

به بی ویستی خو م هاوارم کرد:

"دوستی من، ته نانه ت ناته ویت که میک ده رمانی ره وانیش بخویت؟"

پاشان به که میک له ترسه وه به خو م وت: تای لی هاتووه، تا، تایه کی زور خراپی لی هاتووه!

بەدەنگىكى ئابرو بەرەنە ۋە لامى دامەۋە:

”قەسەي قۇر مەكە! لەم بارودۇخەدا لەكويۇدە دەرمانى
رەۋانى بخۇم؟ لام يەقىن بوو كە تۇ باسى خواردىنى
دەرمانم لەگەل دەكەيت.“

بەلام ھاۋرىكەم، ئەي چۇن... ئەي چۇن خواردىن
دەخۇيت؟ ئەمرۇ نانت خواردى؟“

”نەخىر، نانم نەخواردوۋە، چۇنكە برسېم نىيە،
رەنگە ھەرگىزىش خواردىن نەخۇم. ئەم بارودۇخە تەۋاۋ
سروشتييە بۇ من، چۇنكە بە پرکردنى لاشەي تېمساحەكە،
وام كرددوۋە كە تېمساحەكەش ھەرگىز ھەست بە برسېتى
نەكات. تېمساحەكە تا چەند سالىكى تر پىويستى بە خۇراك
نابىت. لە روۋىيەكى تىرشەۋە، بە قوۋتدانى من، ھەرچى
شلەمەنىيە گىرنگەكانى لاشەيەتى، ئەيبەخشىت بە من. ئەمە
رىك ھاۋشىۋەي ئەۋ ژنە مەكربازانەيە، كە شەۋانە ۋەك
پارچەيەك گۆشتى كال و خاۋ خۇيان دەخەنە بەردەست
سەرجم ئەۋ كەسانەي شەۋانە لەگەليان رادەبوئىرن،
بەلام دواتىر، پاش خۇشۇردنى سەرلەبەياني، تازە، جىر،
خىرپىن و دلفىرېن دەبنەۋە. بەم شىۋەيە خواردىن ئەبەخشم
بە تېمساحەكە، منىش بەۋ پىيەي كە ۋەك خۇراك وام
بۇ تېمساحەكە و خواردىنم پى بەخشىۋە، لە بەرامبەردا
خواردىنى لى ۋەردەگرمەۋە، ئا بەم شىۋەيە يەكتر تىر

تيمساح

دهكەين. بەلام لەبەر ئەوەی ئاسان نىيە تەنانەت بۆ تيمساحيکيش تا مرويهکى وهک من هەرس بکات، هەر بويه و بيگومان دەبیت هەست بە قورساييهک بکات لە گەدەيدا. هەرچەندە ئەو هيچ ئەندامیکى هەرسکردنیشى نىيە تا من هەرس بکات، بويه تووشى ئازار دەبیت. منيش بۆ ئەوەی ئەو گيانداره ئازار نه چيژيت، زۆر ئەمدیو و ئەوديو بە خۆم ناکەم، هەرچەندە ئەتوانم بە ئاسانى ئەمدیو و ئەوديو بکەم، بەلام لەبەر هەستی مروڤايه تيم، ئەو کاره ناکەم. ئەمە تەنيا کيشهيهکە، که له ئیستادا بە دەستییهوه ئەنالینم.

"تیمۆفی سمیونیچ بە مانا مەجازییهکەى راست دهکات که دهلیت، من وهک کۆتەرهداریک راکشاوم. بەلام ئەيسەلمینم، ئەگەرچى وهک کۆتەرهداریکيش راکشابم - نا، بە هەله وتم، تەنها راکشاو وهک کۆتەرهداریک - مروڤ ئەتوانیت هەر بەم شیوهیه هەستی شورشگیری له سەرجهم مروڤهکاندا بەدى بهینیت. هەموو بیروکه ناوازهکان و وتاری ناو رۆژنامهکان و گوڤارهکانی ئیمه، بە ئاشکرا دیاره که جیدهستی کهسانیکه، که وهک کۆتەرهدار راکشاون؛ هەر لەبەر ئەمەیه که بەم جورانه دهلین دابراو له راستییهکانی ژیان - بەلام چ گرنگییهکی ههیه ئەو قسانه‌ی بهوان دهوتریت! هەرچونیک بیت، من سیسته‌میکی تایبەت و ته‌واو بۆ خۆم دروست ئەکەم و

رەنگە باۋەر نەكەيت ئەم كارە تا چ رادەيەك ئاسانە!
 ھەر ھىندەت دژوارە، تا دەخزىتتە سووچىكەۋە، ياخور
 بخزىتتە ناو سكى تىمساحىكەۋە، ئەۋكات چاۋەكانى خوت
 دادەخەيت و بەخىرايى داھىتان بۇ ھەزار سالى مرقاھەتى
 دەكەيت. ھەر ئەمرۇ لاي دوانىۋەرۋكەي، كە تو ئىرەت
 بەجى ھىشت، بى ۋەستان دەستبەكار بووم و سى
 سىستەمى تايىت بە خۇم داھىنا و ئىستاش خەرىكم
 چوارەمىش ئامادە دەكەم. ئەۋە راستىيە، كە كەسنىك
 بۇ دروستكردنى بىردۆزىكى نوى، دەبىت ھەرشتىك كە
 پىشتىر بوونى ھەبوۋە، ھەموۋى ۋەلا بنىت، رەنگە ئەم
 كارە لە جىھانى دەرەۋەدا ھىندە كارىكى ئاسان نەبىت،
 بەلام لەناو سكى تىمساحدا، كارى ۋەلانان كارىكى زور
 ئاسانە؛ جگە لەۋەش، تىرامان لەناو سكى تىمساجدا، وا
 دەكات ھەموو شتەكان روونتر و ئاشكراتر دەر كەون...
 ”ھەلبەت چەند كىشەيەكى بچووكم ھەيە: ئىرە توزىك
 شىدارە و ۋەك ئەۋەي بە جورىك لە لىتە داپوشراىت
 واىە؛ لەگەل ئەۋەشدا، بۇنىكى ناخوشىشى ۋەك بۇنى
 لاستىكى ھندى لى دىت، بۇنەكەي كتومت ۋەك بۇنى
 لاستىكە گالشە رووسىيە كۇنەكانى خۇم واىە. كىشەي
 من تەنھا ئەم شتانەيە، ئەگىنا ھىچ كىشەيەكى دىكەم
 نىە...“

قسه کانیم بری و وتم:

”نیقان ماتقیتیچ، هه موو ئەم شتانهی دەیانلیت وەک پەر جوویەک وەهایە، که هینده ئاسان نییە باوەری پی بهینریت. ئایا ئەتوانیت... هەرگیز ئەتوانیت جاریکی تر نان بخویت؟“

”بۆچی میشکی خۆت بەم شتە قور و بیمانایانە وە جەنجال کردوو؟ تۆ که سێکی، زور کهم بیر دەکه یته وە، بوونە وەریکی زور گە مژەیت! من باسی بیرو که گە لیکی مەزنت بو دە کهم که چی جە نابیشت!... لە وە تیگە که هه موو ئەم بیرو که مەزنانە ی بۆم هاتوون، هەرچی ئەم تاریکییە ی تیی که وتووم، رووناک کردۆتە وە. ئەم پیاو و ئەلمانییە جوانسروشته، لە گەل خیزانە میهرەبانە که ی (دایە)، لە سەر ئە وە ریک که وتوون که گرنگی بدەن بە بابەتی چۆنیتی خوار دنپیدانی من، ئە ویش لە ریگە ی لوولە یه کی کانزاییی چە ماو وە، که لە لوولە ی فیکە لیدان دە چیت، هه موو بە یانییە ک ئە و لوولە یه ئە خەنە ناو شە ویلگە ی تیمساحە که وە، تا لە ریگە یه وە، قاو وە یان تشریبم بدەنی. ئیستا ئەم لوولە یه وە ک هاوسنی منی لی هاتوو و لە نزیک من که ناری گرتوو و وا دەر دە که ویت لوولە یه کی زور گرانبەها بیت. هیوادارم بە

لایه نی که مه وه نزیکه ی هزار سالیک بژیم. ئەگەر راست
 بیت، که دەلین تیمساح بو ماوه یه کی دریز دهژی. کاریکی
 باش ده که بیت ئەگەر سبهینی ته ماشای هه ندیک میژووی
 سروشتیم بو بکه بیت، ئاگادارم بکه یته وه و بزانیته شتی وا
 راستی هه یه، که بلیت تیمساح هه زار سال ته مه ن ئەکات؟
 بزانه راسته یان نا. چونکه له وانیه ئەم تیمساحه م له گهل
 ده عبایه کی هه لکوله ری تر لی تیک چوو بیت. ته نها یه ک
 شت هه راسانم ئەکات؛ ئەویش ئەوه یه من جلم له به ردایه
 و پوتینم له پیدایه، له بهر ئەمه، تیمساحه که ناتوانیت
 به ئاسانی هه رسم بکات، له گهل ئەوه ی خوم زیندووم،
 به وپه ری توانمه وه ریگری له دۆخی هه رسکردن ده گرم،
 بو ئەوه ی تو له مه تیگه یته، ئەوه یه که من نامه ویت
 بگوریم به شتیک، که خوازیاری بوون - به و - شته
 نیم. ههروهک ته وای خورا که کانی تر، ده بن به و شته ی
 ده بیت بین، ئەمه وام لی ده کات زور قیز بکه مه وه. به لام
 له شتیک زور ئەترسم: ترسه که شم له وه یه، ئەو پالتویه ی
 له به رمدایه، له بیبه ختی من دروستکراوی رووسییه،
 رهنگه بهرگه ی مانه وه نه گریت و له ماوه ی هزار سالدا،
 که له ناو سکی ئەم تیمساحه دام، برزیت و بی جلوبه رگ
 بمینمه وه. ئیتر بهم شیوه یه هیچ شتیک نامینیتته وه، تا
 له هه رسکردن بمپاریزیت، رهنگه ئەو کاته تیمساحه که
 بتوانیت هه رسم بکات. هه لبهت له رۆژدا، هه رچونیک

بیت، رینگه نادهم هه رسم بکات، به لام له شهودا و کاتی
 نوشتن، رهنگه بچمه خهویکی قوولهوه و بهم شیوهیه
 رینگه بدهم هه رسم بکات. رهنگه ئه و کاته رووبه رووی
 چاره نووسینکی غه مگینی وهک، په تاته یهک، پارچه کیکیک،
 یان وهک گوشتی گویره که یهک ببه وه.

"کاتیک بیر له مه ده که مه وه و ئه یهینمه بهر چاوی
 خۆم، زۆر توورهم دهکات. بابه تی له ناوچوونی پالتۆ
 رووسییه که ی من، ده توانریت بکریت به به لگه یه کی باش
 بو ئه وه ی سه ره له نو ی پیدا چوونه وه به رهوشی گومرگی
 هاورد ه کردنی جلوبه رگی ئینگلیزی دا بکریت ه وه. به و
 هۆکاره ی جلوبه رگی ئینگلیزی قایمترن و بو ماوه یه کی
 زیاتر و دریزتر، له جلوبه رگی رووسی بهرگه ده گریت و
 ده مینیت ه وه. بو ئه وه ی ئه گه ر هات و تيمساحه که که سینکی
 تری قوت دا، جله کانی که سه که زیاتر بهرگه بگریت. هه ر
 له بهر ئه م هۆکاره ش ده کریت باجی گومرگی له سه ر کالای
 ئینگلیزی زیاد بکریت و ئه مه ش ده بیت ه دا هاتینکی باش بو
 ولاته که مان. له یه که م ده رفه ت که بۆم هه لکه ویت، ئه م
 بابه ته لای هه ندیک سیاسه ته دار ده خه مه بهر باسو خواس،
 وه له هه مان کاتا ئه م بابه ته بو نووسه ره سیاسیه کانی
 رۆژنامه ی رۆژانه ی پترسبۆرگ باس ده که م. رینیان
 بدهن با له ده ره وه ش به چاپی بگه یه نن. دلنیا م ئه مه
 تاقه بیرۆکه یه ک نابیت، که له منه وه به ده ستی ده هینن.

لە بەرچاومە كە ھەموو بەيانىيەك، كۆمەلىكى رىكخراو
لە رۇژنامەوانان قايىل دەبن بەوھى بىستوپىنچ كوپىك
بدەن، تەنھا بۇ ئەوھى سەرنج و تىروانىنى من وەر بگرن
لەسەر دواسەردىرى ئەو تەلەگرافانەى رۇژى پىشتىر پىم
گەيشتون لەسەر خودى ئەو بابەتانەى كە لەبارەى
بىرۇكەكانى من لە رۇژنامەكانىان بلاوىان كىرۇتەوہ.
بەكورتى، داھاتوو بەوپەرى رووناكىيەوہ دەرگاكانى
خوى بە رووى مندا والا كىرۇوہ.

لەژىر لىوہوہ بە خۇمم دەوت: تايلى ھاتووہ. تاي
لى ھاتووہ! بەلام ھەر بۇ ئەوھى بزائم بە شىوہىەكى
تەواو روانگەى چۈنە، پرسىم:

"دۇستى من، ئەى سەبارەت بە ئازادىت چى دەلىتت؟
تو لە زىندانەوہ وتارىبىژى دەكەيت، لە كاتىكا ھەر كەسىك
مافى ئەوھى ھەيە چىژ لە خوشى ئازادىى خوى بىنىت!
ئايا ئازادى باشترىن بەخشش نىيە بۇ مروۇف؟"

"تو مروىەكى گەمژەيت، تەنھا دىندەكان مەلىيان لە
ئازادىيە، بەلام دانايانى راستەقىنە پەيرەو ھەلدەبژىرن
بەسەر ئازادىدا و پەيرەوىان خوش دەويت، ھەلبەت
ئەگەر پەيرەوىك بوونى ھەبىت..."

"ئىقان ماتقىتىچ، لىت ئەپارىمەوہ واز لەم قسانە بەينە!"
ئىقان ماتقىتىچ لەبەر ئەوھى قسەكانىم پى برىبوو،

زور تووره بوو، به دهنگی بهرز هاواری کرد:

"زارت ببهسته و باش گوی رادیره! من هه رگیز هیندهی ئیستا ههستم به بههیزی و گورجوگولی خوم نه کردوو. من له م په ناگهیهی خوم، تهنه یهک شت نه متوقینیت، نهویش نهو رهخنه نه ده بیبانهی که مانگانه دهگیریت، ههروهها واتهواتی هه ندیک له رۆژنامه جنیوفرۆشه کانیش. نه ترسم خوینهره گه مژهکانی نهو جوره رۆژنامه و گوڤارانه، که خه لکانیکی بیئهقل و ئیره بیبهه ر و (نیهیلیزم*) ن، بمکهن به گالته جاری خویان.

"به لام سه ره پای هه موو نه مانهش، من به کاری خوم هه لدهستم. به بیئارامی چاوه روانی نهو دادوه رییه نه بم، که روانگهی گشتی له سه رم دهیدهن، به تاییه تی رای رۆژنامهکانی سبهینی. پیویسته له سه رت، سبهینی ناوه رۆکی نهو وتارانهم بو بخوینیته وه، که له رۆژنامهکاندا بلاو ده کریته وه!"

"زور باشه، سبهینی یهک باوهش رۆژنامه له گه ل خوم دههینم!"

* نیهیلیزم: (هیچگه را nihilism) فهلسه فهیه که ده لیت هیچ شتیک بوونی نییه و نازانری و ناگهینری به که سی تر. فهلسه فهیه که بروای نییه به هیچ جوره فهلسه فه و بیروباوه ریکی ئاکارباشی و ئایینی و کومه لایه تی و دژیان ده وهستی. بیروباوه ریکی شورشگیریی خویناوی بوو له دوا ی سه دهی نۆزدههم و سه ره تاکانی سه دهی بیسته م، له رووسیا بوونی هه بوو. س. ف. ئازادی

"سبەينى زۇر زوو دەبىت بۇ ئەو كارە. چونكە نزيكەي چوار رۇژى تەواوى پى دەچىت، تا رۇژنامەكان ئەم بەسەرھاتە بلاو بگەنەو. بەلام لەمرۇو، ھەر ئىوارەيەك كە ھاتىت بۇ ئىرە، لە دەرگاي پشستەو وەرە، چونكە ئەمەويت تۇ وەك سكرتيرى خۇم دامەزرىنم. ئىشى تۇ ئەو دەبىت رۇژنامە و گوڤارەكانم بۇ بخوئىتەو، پاشان منىش بىرۇكە و ئەندىشەكانى خۇمت بۇ رۇون دەكەمەو و ئەركىشت پى دەسپىرم، بە شىوہيەكى گشتى، زۇر ورياي تەلەگرافە بيانىيەكان بىت، بىرت نەچىت ھەموو رۇژىك ھەوالى تەلەگرافى رۇژنامە ئەورويىيەكان لەگەل خۇت بەئىت. زۇرباشە، چىتر بۇ ئەمرۇ بەسە. رەنگە ئىستا خەوت بىت. بۇ مالەو بەررەو و بىرىش لەو بابەتى رەخنەيىيەى ناو رۇژنامە و گوڤارەكان مەكەرەو، كە ئىستا بۇم باس كرديت، وا تىنەگەيت لەو رەخنانە دەترسم، چونكە خودى بارودۇخى رەخنەگرتنىش لە ئىستادا خۇى لە خۇيدا جىگەى رەخنەيە! مرۇف دەبىت دانا و چاكەكار بىت، چونكە تەنھا بەم رىگەيە بە پلەى كەمال دەگات.

"ئەگەر نەبم بە سوقرات، ئەو ئەبم بە ديوجين، يان ھەردووكيان پىكەو دەبن بەو رۇلەى لە ئايىندەدا دەمبىت لەناو مرۇقاىەتيدا."

به م شیوهیه ئیقان ماتقییتیچ به په له پهل و خونازینه وه و به وپه ری لووتبه رزییه وه له به رده ماما باسی خوی ده کرد. به خانمیکی تالیها تووی لاواز ده چوو، که ئیمه په ندیکمان هیه ده لیت "خانمان ناتوانن هیچ نهینییه ک ببپاریزن). "هرچی که نه و بوی باس کردم له سه ر تیمساحه که، تووشی سه رسامییه کی زوری کردم. چون ریی تی ده چیت ناو سکی تیمساحه که به ته واوی خالی بیت؟ ناماده م گریو بکه م، که نه یئه ویست غروری خوی له ژیر پی بنیت، یان هر مه بهستی بوو به ئانقه ست من بچه وسینیته وه و یاری به نه قلم بکات.

نه مزانی نه و نه خوشه و ناکریت قسه ی مروقی نه خوشیش به هه ند وهر بگریت، پیویسته بارودوخی نه خوشیش له به رچاو بگریت. به لام بیپه رده و به ئاشکرا دانی پیدا ده نیم، که هر گیز نه متوانیوه ئارامی خوم له به رامبه ر ئیقان ماتقییتیچدا له ده ست نه دم. له ته واوی ژیانما - هر له مندالییه وه تا گه وره بوونمان به یه که وه - هه ولم داوه خوم له ئاموژگارییه بیننه ما و سوو که کانی قوتار بکه م، به لام نه مه توانی! هه زار جار هه ولم دابوو کوتایی به په یوه ندیی هاورییه تیمان به نیم، به لام هه موو جاریک شتیک دروست نه بوو و سه ره له نوی له یه کی

نزیك نه كړدینه وه. رهنګه هوكه ی نه وه بووبیت، كه
 هه میسه هه ولم داوه شتیكي بو بسه لمینم، یاخود هوكه ی
 نه وه بووبیت، به راستی پیم خوش بووه له دهر فته تیکا
 توله ی هه موو شتیكي لی بکه مه وه. هاوریه تی نیوان نه م
 دووانه مان په یوه ندیه کی زور سهیر بوو!

نه توانم به وپه ری راشكاو ییه وه بلیم، له سه دا نه وه دی
 نه و هاوریه تییه ی من به رامبه ر به نه و، له کینه زیاتر
 چیدی نه بوو. به لام هه رچونیک بیت، نه مجاره یان به
 هه ستیكي زور دوستانه و راستگو یانه له یه ک جیا
 بووینه وه.

کابرای نه لمانی، كه به وردی گوئی له وردودرشتی
 قسه كانمان گرتبوو، له کاتی رویشتنه دهره وه م له و شوینه،
 به چرپه پی و تم:

“هاوریکه تان كه سینکی زور ژیره!”

“به راست، نه گهر كه سینک بیه ویت نه م تیمساحه ی ئیوه
 بکریت، به چه ندیک ده یفروشن؟”

ئیقان ماتقیتیچ، كه وا دیار بوو گوئیستی پرسیاره كه
 بووبیت، شهیدایانه چاوه روانی وه لامی کابرای نه لمانی
 ده كړد. به پروونی دیار بوو نه و پی خوش نه بوو
 کابرای نه لمانی تیمساحه کی هه رزان فروش بکات. کابرای
 نه لمانیش كه وا دهر ده كهوت له سه ره تادا باش گوئیستی

پیشنیاره کهم نه بوو بیت، بویه بهوپه ری تووره بوونه وه
سوور هه لگه را و وهک قرژالی کولای لی هات، هاواری
کرد:

"ناویریت کهس بکریت تیمساحی من! من تیمساحه که
نامه ویت بفرۆشم! یهک ملوین (تالر°) یش بدهن، نافرۆشم
تیمساحه که. من ئەمرو سهد و سی تالرم له مۆله تی
هاتنه ژوو ره وهی خه لکیدا وهرگرتوو. سبهینی وهرده گرم
ده هه زار تالر ده بیت. نه خیر، پاشان سهد هه زار ده بیت
وهرگرم هه موو رۆژیک. من نافرۆشم ئەو."

ئاشکرا بوو که ئیقان ماتقیتیچ له خوشیا خه نی
بیوو. هه ولم دا به سهر خۆمدا زال بم - چونکه پیم وا
بوو ئەرکیکی هاوړتیانهم له سهر شان و ئەبیت ئارامی
خۆم له دهست نه دەم. به دهنگیکی سارد و ئەقلانه وه به
ئهلمانییه شیته کهم نیشان دا، که ژماردنه کهی ته واو هه له
بووه، وتم: ئەگه بهو پتیه بیت که تو ده یلیت هه موو
رۆژیک سهد هه زارت دهست بکه ویت، که واته له ماوهی
چوار رۆژدا هه موو دانیشتووانی پترسبۆرگ بو بینینی
تیمساحه کهت دین، له بهر ئەوهشی که ژیان و مردن
له دهستی خودا وه ندایه، بۆی هه یه له هه رساتیکدا بیت

* تالر: سکه ی زیوی ئهلمانی بووه، که له سه ده کانی
پازده تا نۆزده ی زاینی له ئهلمانیا مامه له ی پتوه کراوه،
وشه ی دۆلاریش له م وشه یه وه وهرگیراوه.

، تيمساحه كه تان بته قيت، يا خود ئيفان ماتفي تيچ نه خوش
بكه ويت و بمریت و هه تا دوايي، هه تا دوايي.

كابرای ئەلمانی، كه وا دەر ده كه وت قسه كانم كاری تی
كرد بیت، كه وته گینژاوی بیركردنه وه یه کی قووله وه، دواي
ئەوهی بییری كرده وه، وتی:

”له دەرمانخانه وه رده گرم قه تره بو، به م شیوه یه
ده كه م رزگار هاوړی ئیوه ئیتر نامریت ئەو.“

”قه تره، دەرمانیکی خراپ نییه، به لام له یادتان نه چیت،
رهنگه ئەم بابته بکیشریته دادگا. رهنگه خیزانی ئیفان
ماتفي تيچ به پیی یاسا داوای دەرھینانی میزده كه ی بکات
له ناو سکی ئەم تيمساحه دا. تو چه ز ده كه يت ده وله مند
بیت، به لام ئایا چه ز ده كه يت مووچه ی بیوه ژنانه بپریته وه
بو ئیلینا ئیفانوڤنا؟“

كابرای ئەلمانی به ده موچاویکی مۆنه وه و به دهنگیک
كه پر بوو له تووندوتیژی، وتی:

”نه خیر، نیمه خواستیک له م جوړه!“

دایهش به دهغه زدارییه وه دهنگی خو ی خسته پال
میزده كه ی و وتی:

”نه خیر، نیمانه خواستیک له م جوړه!“

”زور باشه، كه واته باشتر نییه هه ر ئیستا نرخیک

بلین، که له گهل راستیدا بگونجیت و په سه ندی بکه ن،
پیش نه وهی کاره که بکه ویته دهستی چاره نووس! نه بیت
نه وهشتان پی رابگه یه نم، که هزی زانین وای لی کردم
نه م پرسیاره بکه م.

کابرای نه لمانی په لی دایه ی گرت و رای کیشایه
سووچینکی گه له ریبه که وه، بو نه وهی راویژی پی بکات،
ریک له نزیک قه فه سی ناشرینترین و زه به لاحترین
مه یموونا وه ستابوون.

ئیقان ماتقیتیچ وتی:

“زور باشه، ده بینیت!”

له لای خومه وه، له و ساته دا له خوشییا خه ریک بوو
له پیستی خوم نه هاتمه دهره وه. چونکه، یه که م، گورزینکی
به هیزم له کابرای نه لمانی وه شانند، دووهم، دایه شم له
شوینی خویدا کپ کرد، سییه م و له کوتاییشدا غروره
بیته ندازه که ی ئیقان ماتقیتیچیشم شکاند. به لام، هه موو
نه و دلخوشییه م به وه لامینکی کابرای نه لمانی چاوچنوک
و زورزان له ناو چوو.

کابرای نه لمانی دوا ی راویژکردنی به ژنه که ی،
داخوازیی نه وهی کرد، له به رامبه ر تیمساحه که ی، بری
په نجا هه زار رپوبل به شیوه ی قه واله ی قهرزی رووسی
و له گهل چند بلیتینکی یانسیب، که پاره یه کی زوری پی

بیریته وه، هر وه ها خانوویه کی له - خشت - دروستکراو
له شه قامی گروهوژی، هاوپیچ له گهل دوکانیکی
دهرمانفرۆشتن، له گهل وهرگرتنی پلهی عه قید له سوپای
رووسیا دا.

ئیقان ماتقیتیچ، به دهنگیک که ههستی سه رکه وتنی
تیدا به دی دهکرا، هاواری لی کردم و وتی:

"بینیت! چیم پی وتیت! جگه لهم خواسته بیمانایه ی
کو تایی، پلهی عه قید له سوپای رووسیا، کابرای ئەلمانی
داوای چی کردوو، مافی خوویه تی، چونکه به ته واوی بوی
روون بوته وه، که ئەم جانه وه ره ی نمایشتی دهکات، چند
به نرخه. بنه ماکانی ئابووری له پیش هه موو شتی که وه یه!"
به وپه ری تووره بییه وه هاوارم کرد به سه ر کابرای
ئەلمانیدا!

"بوچی ئە ته ویت بییت به عه قید؟ چ داستانیکت تومار
کردوو؟ چ خزمه تیکت کردوو؟ یان چ شانازییه کت پی
به خشراوه له لایهن سوپای ولاته که مانه وه؟ به راستی تو
شیت بوویت، کابرا!"

کابرای ئەلمانی وا دیار بوو ئەم قسه ی کوتاییم
دهماری گرتبیت به وپه ری جارزییه وه وتی:

"شیت! نه خیر، که سیک زوریش وشیارم. به لام زور
تو که مژده ییت! پلهی عه قیدی شایسته ی منه بو ئە وه ی

تیمساح

تیمساحیک نمایش دهکم له ناویشیدا دانیشتووه
راویژکاریکی زیندووا که سیکي رووسی دهتوانیت، بهلام
تیمساحیک نهتوانیت راویژکاریک دهژی له ناویدا، بییت
به عهقید! من نهوپه ری ژیرم کابرایهک زوریش، عهقید
مهراقمه که بیم!

له کاتیکدا که له توورهییدا له رزم پی که وتبوو،
هاوارم کرد:

”زور باشه. که واته به نیازی دیدار، ئیقان ماتقی تیچ!

به په له له ژووری تیمساحه که رام کرده دهره وه. نه گهر
بهاتایه و یهک خوله کی تر له و شوینه دا بمامایه ته وه،
به دلنیا یییه وه نه مه توانی زال بم به سهر خو ما و نه وه ی
نه ده بوو روو بدات، رووی ده دا. چونکه هیچ وه لامیکی
لوژی کیم ده ست نه ده که وت. چا و چنوکیی نه و دوو مروقه
که له ره قه و داخوازییه کانیا، کاری کرده نی نه بوو.
هه وای ساردی دهره وه، توزیک هوشی به بهر هی نامه وه
و به شیوه یهک له شیوه کان تووره یییه که ی توزیک
دامرکاندمه وه. له کوتاییدا، دوا ی نه وه ی به هه رچی هیزی
خومه وه پازده تفم به لای راست و چه پی خومدا کرد،
گالیسکه یه کم گرت و به ره و مال ه وه گه رامه وه. جله کانم
له به ری خوم داکه ند و خوم کرد به ژیر جیگه که مه وه.
نه وه ی له هه موو شته کانی تر زیاتر جارزی کرد بووم،

ټاوه بوو که ده بوو بېم به سکر تیزی ئیځان ماتځیتيچ
 ئیستا ټه بیت هه موو ئیوار هیهک له جارزیدا بمرم، ټه مه
 هر له بهر ټه وهی ناما قولیم کرد و وتم هه لده ستم به
 جیبه جیکردنی ټه رکه کانی هاورپیه کی راسته قینه! ناماره
 بووم له سهر ټه م کاره م له خوم بدهم. له راستیدا،
 ټه وکاره شم کرد. دواي ټه وهی مؤمه که م کوزانده وه،
 جله خه وه کانم له بهر کردن، چه ندین جار مسته کوله م
 کوتییه سهرم و چه ندین شوینی جورا و جوری جه ستم.
 به م شیوه یه هه رچونیک بیت، توزیک ژیانم تی گه رایه وه،
 له کوتاییشدا به هوی ټه وهی گه لیک ماندوو بووم، له
 خه ویکي ته و او قوول روچووم. به دریزایی ټه و شه وه له
 مه یموون زیاتر خه ونم به هیچی تره وه نه ده بینی، به لام
 نزیکي سپیده، خه ونم به ئیلینا ئیځان و ځناوه بینی.

(٤)

سه بارهت بهو مهيموونانهى كه له خهوهكه مدا بينيم، وا
گومان ده بهم به هوى ئه وهوه بووبيت، كه هه موويان
له له لاي ئه لمانيبه كه له ناو قه فه سدا زينداني كرابن؛ به لام
ئه وهى ئيلينا ئيقانوونا چيروكيكى جياوازتر بوو.

رهنگه يه كسه ر و بى دواكه وتن بليم، كه من ئهم
خانمه م خوش دهويست. به لام له ده ربريني هه ستي خوم،
كه ميك په له م كرد، ئه ويش چ په له كردنيك، په له كردنيكى
زور نابهجى. وهك چون باوكييك كچه كهى خوى خوش
دهويت، منيش وهك باوكييك ئه وم خوش دهويست، نه
زورتر و نه كه متر. ئهم داوه ريبهى من سه بارهت بهم
په يوه ندييه، له بهر ئه وه بوو كه زور جار هه ستم ده كرد
مه يلتيكى سه يرم هه بوو بو ماچكردنى سه ره بچوو كه كهى،
يان كولمه ئاله كاني، كه نه مده توانى بهر بهو مه يله بگرم.
به لام هه رگيز ئهم مه يله م بهدى نه هينا بوو. به لام ئه بيت
داني پيدا بنيم، ئه گه ر ده رفه تى ماچكردنى ليوه كانيم بو

هه لیکه وتایه، ئەوه هەرگیز خۆمم لی لا نه ئەدا، نهک هەر به ته نیا لیوه کانی، به لکو دانه نازداره کانیشی، که وهک دوو پرشتهی مرواری وردیله و جوان بوون... به تایبته ئەو کاتانه زۆر جوانتر دەر دهکه وتن، که پیده که نی. ئەو زۆر جار سه رئاسا پیده که نی. ئیقان ماتقی تیچ له کاته خوشه کانی ژیانیدا وا خوی گرتبوو، که ئیلینا ئیقانوئفنای به (خوشه ویسته به رزه فر) ه که ی بانگ بکات - ئەمه نازناویک بوو، لیورپژ بوو له راستگویی و شادی. ئەو نازناوهی زۆر لی دههات. ئەگەر بتوانم بلیم، ئیلینا ئیقانوئفنا هەر به راستی ئەتوت نوقله، هینده خوینشیرین و له بهردلان بوو. له گه ل ئەوه شدا، نه مه توانی له وه تینگه م چ شتیک وای له ئیقان ماتقی تیچ کردبوو، وا خه یال بکات خیزانه که ی له یقینا توری رووسی ده چیت؟

به هه ر حال، خه ونه که ی من، مه یموونه کانی لی دەر چیت، کاریگه ریه کی له راده به دەر خوشی له سه ر به جی هیشتم، بووه هۆکاری ئەوهی هه رچی ئەوهی دوینی رووی دا له بیرم بچیته وه، به تایبته کاتیک کوپه چایی به یانیانی خۆمم نوش کرد. پیم باش بوو پیش ئەوهی برۆم بو کاره که م، سه ریک له ئیلینا ئیقانوئفنا بدهم. له راستیدا وهک دوستیکی خیزانه که، ئەبووایه ئەم کاره م بکردایه.

له و ژووهره بچووکهی له دهرهوهی ژووری نووستنه که بوو - پنیان دهوت ژووری میوانی بچووک، بهم شیوهیه ژووری میوانه که یان له راستیدا هینده گهره نه بوو، بگره زوریش بچووک بوو. ئیلینا ئیفانوژنا به جلی ژیرهوه و نیمچه رووت، له سهه ر چه رپایه کی جوان، نزیک میزی نانخواردنی به یانیان لیلی دانیشتبوو و قاوهی دهخواردهوه، له ولای کوپه بچووک که شیییه وه، هه ندیک بسکیتی دانابوو، که له قاوه کهی هه لده کیشا و به قاوه که وه ده بخوارد. به راستی جوانیییه کهی مروقی حهیران ده کرد، ته واوی بیر و ههستی داگیر کرد بووم. هیشتا به ته واوی دالغه کهم بهری نه دابوو، منی بینی و به زهرده خه نه یه که وه، که وا دیار بوو هیشتا له دالغه لیداندا بیت، سلاوی لی کردم و وتی:

"ناه، ئه وه تویت، ساخته چی! وه ره دانیشه، پیای ساویلکه! وه ره قاوه یه کم له گهل بخوره وه. زور باشه، پیم بلی بزانه دوینی چیت کرد؟ ئایا چوویت بو ناههنگی ده موچاوداپوشینه که؟"

"بو مه گهر تو چوویت؟ تو ئه زانیت من مه یلی چوون بو ئه و جوره شوینانه م نییه. به تاییهت دوینیش، که سهردانی ئه و به ندییه به دبه ختم کرد..."

ناهیککی قوولم هه لکیشا، ههروه ها له کاتیکدا که

كوپى قاوهكەم بە دەستەوہ بوو، چوومە دۇخىكى زۆر
لە خواترسانەوہ.

”كى...؟ چ بەندىيەك...؟ ئەھا، بەلى! ھاوژىنى دامام!
زۆر باشە، بارودۇخى چۇنە؟ جازز نەبووہ؟ ئەزانىت...
شتىك ھەيە ئەمويست لىتان بېرسىم... پىم وا بىت ئىستا
ئەتوانم داواى جىابوونەوہى لى بکەم؟

بە بىستى ئەم قسەيە بە جۆرىك نارەحت بووم،
كە خەرىك بوو كوپە قاوهكەم لە دەست بەر بىتەوہ و
ھەموو قاوهكەى ناوى بېژىت. گوراندىم:
”جىابوونەوہ!“

داخلەدلانە لەگەل خۇما كەوتمە بىرکردنەوہ و بە
خۇمم وت: ھەبىت و نەبىت، ئەو كابرە رەشتالەيەيە،
كە سمىلىكى كورتى دانابوو، شتىكىشى لە ھونەرى
تەلارسازى دەزانى، زۆر جار لە دوورەوہ دەھات بو
بىنىيان و زۆرىش كارامە بوو لە سەرنجراكىشانى ئىلىنا
ئىقانۇقنا بەلای خۇيدا. ئەبىت دانى پىدا بنىم، كە بەراستى
رقم لىنى دەبووہ، جىگەى چەندوچوونىش نەبوو كە دوينى
ئىلىنا ئىقانۇقنا لە ئاھەنگى دەموچاوداپوشىنەكە چاوى پى
كەوتووہ يان دەشىت ھاتىت بو ئىرە و مىشكى ئىلىناى
بە قسەى پروپوچ پىر كرىبىت.

ئىلىنا ئىقانۇقنا - ھەك مروفىك چۇن پىشتر راھىنانى

لهسه وانهیه ک کردبیت، جوولهیه کی خیرای کرد و وتی:
 نهگه نهو بریاری نهوهی دابیت که لهناو سکی نهو
 تیمساحه دا بمینیتتهوه، رهنگه به هه موو ته مهنی نهگه ریتتهوه،
 نه بیت من لیره قاچله سه رقاچ لینی دانیشم و چاوه رپی
 بکه م؟ میردی راسته قینه پیویسته له مالی خویدا بژی،
 نهک لهناو سکی تیمساحدا!

به حه سره ته وه لیم روانی و وتم:

”به لام نه مه پیشهاتیکی پیشبینه کراو بوو.“

له پر ئاوه زی خوی له دهست دا و قیزاندی به سه رما:

”ناه. قسه م له گهل مه که، نامه ویت گوی بگرم، تو
 هه میشه له دژی منیت، تو زور به دبه ختیت! چیتر په یوه ندیی
 به تووه نییه. چیتر مافی نه وهت نییه ئاموژگاری من
 بکه یت! هه مووان ده لین که نه توانم داوای جیا بوونه وه
 بکه م، چونکه ئیقان ماتقیچی چیتر ناتوانیت مووچه که ی
 وه ربگریت!“

به دهنگیکی که ساسانه و تژی له به زهیی وتم:

”ئیلینا ئیقانو قنا! ئایا به راست نه وه تویت نه م قسانه
 ده که یت؟ چ ناپیاوینک نه م بیرو که یه ی کردوته میشکته وه؟
 جیا بوونه وه ته نها له بهر مووچه بران؟ مه گه ر دهگریت
 له بهر شتیکی ئاوا بینرخ داوای جیا بوونه وه بگریت؟ ئیقان
 ماتقیچی داموایش، ئیقان ماتقیچی خیزله خونه دیویش،

تەنانەت لەناو سىكى تىمساحەكەشدا، خەرىكە لە گرى
خۆشەويستىي تۇدا دەسووتىت. وەك كلۆشەكرىك، چۈن
لەناو ئاودا دەتوويتەو، ئاوا لە خۆشەويستىي تۇ لەناو
سىكى ئەو دەعبايەدا وەختە بتوويتەو. دوينى كە تۇ لە
ئاھەنگى دەموچاودا پۇشىنەكەدا خەرىكى رابواردن بوويت،
ئىقان ماتقىتيچ دەيوت كە رەنگە لە كۇتا قۇناغدا داوا لە
تۇ بىكات، وەك خىزانىكى ياسايىي خۇي بانگھىشتت بىكات
بۇ ناو سىكى تىمساحەكە و بۇ ئەوھى لەويدا لەگەلى
بژىت، بەتايبەت كە وا دەر دەكەويت جىگەي بەتال زۇر
بىت لەناو سىكى تىمساحەكەدا، ئەمەش نەك ھەر بۇ دوو
نەفەر، بگرە تەنانەت جىگەي سى كەسىش دەبىتەو...“
پاشان ھەرچى بەشە سەرنجراكىشەكانى گفتوگو كەي
شەوى پىشووترى خۇم و ئىقان ماتقىتيچ بوو، بەوردى
بۇم گىزايەو.

بە سەرسوورمانىكەو ھاوارى لى بەرز بۇو و وتى:
”چى، وتت چى! داوام لى دەكەيت بە ھەمان شىو
منىش بچمە ناو سىكى ئەو تىمساحە بەدەرەو، بۇ
ئەوھى لەگەل ئىقان ماتقىتيچدا بم؟ چ بىرۇكەيەكە! مەگەر
دەكرىت بە كلاو و تەنوورە پەرپەرەكەمەو بچمە ناو
سىكى تىمساحەكەو؟ خوايە گيان، چ گەمژەيىيەكە! كاتىك
ئەچمە ناو لاشەي تىمساحەكەو، ئەبىت چ دىمەنىكم

هه بیئت، چهند ناخوشه ئه گهر له و کاته دا به کیک له وی
بمیینیت! چهند ترسناکه! ئه ی باشه له وی چی بخوم؟ و...
و... وه... پیویسته چی بکه م له وی کاتیک...؟ ئه ی خوایه،
خه لک دوایی چۆن بیر ده که نه وه... ئه ی پیم نالینیت به چ
شتیکه وه خوم سه رقال بکه م له ناو سکی ئه و ده عبايه دا...؟
وتت بونی لاستیکی گوتا پرکای لی دیت؟ ئه ی ئه گهر
بوو به ده مه قالیمان چی بکه م؟ ئایا هه ر ده بیئت له ته نیشت
یه که وه بمیینیه وه؟ په کوو، چهند ترسناکه...!

خوم فری دایه ناو قسه کانیه وه، به هه مان ئه و
جوشو خرۆشه سروشتیه ی له ناخی هه ر مرۆفیکدا
دروست ده بیئت، کاتیک هه ست ده کات راستیه که به لای
خویدا پارسه نکه، وتم:

"قسه کانتم په سه نده. هه موو ئه و بیانوانه ی بو قسه کانت
هیناتته وه، په سه ندمه. ئیلینا ئیقانو قنای خوشه ویست.
به لام شتیکت له یاد کردوو، په ییت به وه نه بردوو، که
ئه و ناتوانیت بی تو بژی. ئه گهر ئه و بانگه یشتت ده کات
بو ئه وی؛ ئه مه ش سه لماندنی خوشه ویستیه، به سۆزییه،
وه فادارییه، په رستنه... ئیلینا ئیقانو قنای خوشه ویست! تو
زور به که می بیرت له وه کردۆته وه، که ئه و چه ندیک
خوشی ده وییت!"

ئیلینا ئیقانو قنای له کاتیکدا دهسته بچوو که جوانه کانی

راده وه شاند بق من، له گهل په نجه ناسكه كانى، كه ديار
 بوو تازه نينو كه كانى شور دبوو و بويهى كردبوون، وتى:
 "نامه ویت، نامه ویت، نامه ویت هیچی دی له م باره یه وه
 بیستم! نهی پیاوی ناشرین! تو فرمیسم پی دهریژیت!
 نه گهر پیت وایه نه مه بیرو که یه کی باشه، که واته خوت
 بچوره ناو سکی تیمساحه که وه. تو هاوری نه ویت.
 بروره ناو سکی تیمساحه که و له گه لیا به و ته وای ژیان
 سه باره ت به زانستیکی بیزار که ر گفتوگو بکه له گه لیا..."
 به دهنگیکی نهرمونیان به م ژنه هه له شه یه م وت:

"هه له ده که یه ت نه گهر به م پیشنیاره پیبکه نیت.
 ئیفان ماتقیتیچ به هه مان شیوه منی له بهر دوستی و
 جوامیریبه که م و توی له بهر نه رکه که ت، بانگهینشتی روشتن
 - بو - ناو - سکی - تیمساحه که کردو وه. دوینی شهوی
 رابردوو، کاتیک ئیفان ماتقیتیچ باسی کشانی لاشه ی
 تیمساحه که ی ده کرد و دهیوت نه کشیت، نه یویست زور
 به ساده یی بلیت، که نه ک ته نها بو دوو که س، به لکوو بو
 منیش وه ک هاوریبه کی خیزانه که، جینگه هه یه. به تایبه ت
 نه گهر من له گهل تو یه ک بگرم و ئیتر نا به م شیوه یه..."
 ئیلینا ئیفانو فنا، که به سه رسوورمانه وه له منی
 دهروانی، هاواری کرد:

"چون چونی هه رسیکمان؟ چون هه رسیکمان له ناو

سکی نه و تیمساحه دا جیگه مان ده بیته وه؟ ئایا هه رسیگمان
به یه که وه له وی ده بین؟ ها - ها - ها! به راستی دووانی
گه مژهن! ها - ها - ها! با پیشه کی پیت بلیم، نه گه ر بچینه
نه وی، نه وه به رده وام نقورچکت لی ده گرم و هه راسانت
ده که م، نه ی به دبه خت! ها - ها - ها!

پاشان چووه سهر چه رپاکه ی و پالی دایه وه، هینده
پیکه نی، تا فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه.
فرمیسکه کانی و پیکه نینه که ی هینده دلرفین بوو، که
وای لی کردم چیتتر نه توانم به سهر خومدا زال بم و
شهیدایانه ماچیکی ده ستیم کرد، هه لبه ت نه ویش هیچ
به ره له ستییه کی له به رامبه ر نه م کاره ی من نه نواند و بگره
نه ک به ره له ستییه نه کرد به لکو و وا دیار بوو چیژیشی
لی بینیبیت، چونکه به هیواشی نقورچکیکی له گویچکه کانم
گرت، که نه مهش هیمای قایل بوون بوو به و کاره.

پاشان هه ردووگمان ئاسووده و خوشنوود بووین
و که یفمان زور به یه کتر هات. مووبه موو، ته واوی
پلانه که ی ئیقان ماتقیتیچم بو روون کرده وه. بابه تی
چونیتی میوانداریه کانی ئیوارانی له دیوه خانی ماله که ی
خوی، ئیلینا ئیقانو قنای بیئه ندازه خوشنوود کرد و وتی:
"ته نها پیویستم به جلو به رگیکی نوی و زیاتر هه یه و
پیویسته ئیقان ماتقیتیچ هه رچی زووتره، پاره ی پیویستم

بۇ كرىنيان بۇ بئيريت، تا زووتر بئيريت، باشتر...

پاشان وەك ئەوەي شتيكى بير كەوتبیتەو، وتی:

"تەنها... تەنها نازانم چون ئەتوانن ئەو بە حەوزیکەو
بۇ ئیرە بهینن؟ كاریكى زور قیزەونە. من نامەویت
میزدەكەم لەناو حەوزیکدا هەلبگیریت و بهینریت بۇ ئیرە.
چونکہ ئەم دیمەنە وام لی دەكات بەتەواوی هەست بە
شەرمەزاری بكەم لە بەرچاوی سەردانكەرەكاندا، كاتیک
ئەم دیمەنە دەبیین... ئەمەم ناویت، نا ئەمەم ناویت!"

لەپر بیرم كەوتەو و وتم:

"ئەری بەراست، دوینی تیموفی سمیونیچ هات بۇ
ئیرە؟"

"ئاف بەلی، هاتبوو تا دلنەوايیم بكات، ئەزانی، تەواوی
ئەو كاتەي لیرە بوو، بەیەكەو یاری كاغەزمان كرد. ئەو
لەسەر ئەو یاری لەگەلدا كردم، كە ئەگەر هات و من
بردمەو، ئەو ئەو هەندیک شیرینیم پیشكەش دەكات،
ئەگەر هات و خوشی بردییهو، ئەو دەستەكانم ماچ
دەكات. چ مرويەكي بەدبەختە! تەنانت ئامادە بوو لەگەلم
بیت بۇ ئاهەنگی دەموچاوداپوشینهكە. بەراستی مرويەكي
بەدبەختە!"

بە سەرنجیکەو وتم:

"ناشیت ئالوشی تی كەوتبیت و لەبەر ئەو هاتبیت!

هه رچه نده ناتوانم لومه ی بکه م، چونکه کی جوانیکی وهک
تو خانه دان و دلرفین ببینیت، ئالوشی تی ناکه ویت؟“

”ناه واز له م پیا هه لدانانه ت بهینه! بمینه ره وه، چونکه
ئه مه ویت نقورچکیکت وهک دیاری لی بگرم. له م دواییانه دا
زور به خراپی فیری نقورچکگرتن بووم. زور باشه، باسی
چیت ده کرد؟ به هه رحال، به راست وتت که ئیقان ماتقیتیچ
دوینی زیاد له چهند جاریک باسی منی کردووه؟“

”نه... نه خیر، به ته واوی نا... ئه بیت بلیم ئه و زیاتر
بیری له چاره نووسی مرفوقایه تی ده کرده وه، هه روه ها
ده یویست...“

ناه... وازی لی بینه، با هه ر بوخوی خه یالپلاوی
بکات! پیویست ناکات ته واوی بکه یت! دلنیام ئیستا ته واو
جارز بووه. سبه ینی ئه چم بو سه ردانی. به دلنیا ییه وه،
سبه ینی سه ری لی ده دم. به لام ئه مرو ناچم، چونکه
سه رم ژان ده کات، به تایبته ئه مرو، که هه شامه تیکی زور
بو بینینی ئه و ده چن و... ئه گه ر له وی من بینن، ئیتر
هه مووی ده لیت ئه م ژنه خیزانی ئه وه. منیش هه ست
به شه رمه زار بوون ده که م... به خوات ئه سپیرم. تو ئه م
ئیاره یه له وی ده بیت، وا نییه؟“

”به لی. ئه چم بو لای، چونکه داوی لی کردم

روژنامه کانی بو بیه م.“

"بیرۆکه یه کی زور باشه. برۆ و بیانخوینه ره وه بو ی.
به لام نه مرۆ بو سهردانی من مه یه. چونکه تهن دروستیم
باش نییه و رهنگه بو سهردانی یه کیک بچم، تا چاوم پینی
بکه ویت. خوات له گهل، ساخته چی."

بیرم له وه ده کرده وه، که ئایا تو بلینیت ئەم ئیواره یه
ئو خانه دانه ره شتاله یه بیت بو سهردانی؟

له سه ر شوینی کاره که م، به شیوه یه ک هه لسوکه وتم
کرد، که سه رنجی که س به لای خوما رانه کیشم. که وا
هه ست بکه ن نیگه رانی شتیکم، بویه زور ئاسایی خوم
نیشان دا. به لام هه ر زوو سه رنجم دا، که هه ندیک
له رۆژنامه کانی پیشکه وتن، له نیوان هاوکاره کانمدا
ده ستاوده ستی پی ده کریت و به روو خساریکی زور
جه سوورانه وه خه ریکی خویندنه وه یین. یه که م رۆژنامه
که به ده ستم گه یشت، رۆژنامه ی (نیوز-شیت) بوو،
رۆژنامه یه ک بوو، که په یوه ست نه بوو به کومه له یه کی
تایبه تییه وه، به شیوه یه کی گشتی هه والی مرۆقدۆستانه ی
له خو ده گرت. هه ر له بهر ئەم هۆکاره بوو، که
گرنگییه کی نه وتوی نه بوو له لاما ن. له گهل نه وه شدا، هه ر
ده شمانخوینده وه. رۆژنامه که م وه رگرت و بی نه وه ی
سه رسوورمانیک به خومه وه نیشان بده م، ده ستم کرد به
خویندنه وه ی وتاره که ی ناوی:

((دوينى، پروپاگه نده يه كى نامو له شه قامه به شكو و ته لاره به شكوكانى پايته خه ته مه زنه كه مان بلاو بوته وه، پروپاگه نده كان ده لين، كه كه سيكى زور ناسراو و په يوه ست به ژيانه وه و له چينيكى به رزى كومه لايه تى، كه پى ده چيت له خوار دنه كانى ريستوران ت بورييل و يانه ي نيكس ماندوو بوو بيت، هر له بهر ئه م هوكاره روو ده كاته گه له ريبه ك، بو شوينيك، كه بو يه كه م جاره تيمساحيكيان بو هيناوه، كه ماوه يه ك بهر له ئيستا هينراوه بو پايته خه كه مان، به مه به ستى نمايش كردنى. ئه م پياوه به ريزه به پيداگرييه وه داواى ئه وه ي كردوو، كه ئه و تيمساحه ي بو نانى ئيواره بو ئاماده بكن. پاش ريكه وتن له گه ل خاوه نى تيمساحه كه، بو قووتدانى ئه و ده سته كار ده بيت "مه به ستمان قووتدانى خاوه نى تيمساحه كه نييه، كه ئه لمانيبه كى به ريز و به نه زاكه ته، به لكوو مه به ست له تيمساحه كه يه تى نه ك خوى). " پاش ئه وه ي تيمساحه كه ي ده هينريته به رده ست، به چه قو بچوو كه گيرفانييه كه ي ده ست ده كات به ليكر دنه وه ي پارچه ي چه ور و ئاودارى جه سته ي تيمساحه زيندوو وه كه و به خيراييبه كى نااسايى په لامارى تيمساحه كه ده دات و قووتى ده دات، به شيويه ك، كه ته واوى جه سته ي ئه و تيمساحه له گه ده گه وره كه ي خويدا جى ده كاته وه. ته نانه ت هر به خواردنى تيمساحه كه شه وه ناوه ستيت،

به لکوو دهیه ویت هیرش بکاته سهر نه مسه میسر ییه که ش
 - که هاوری هه میسه یی تیمساحه که بوو. رهنگه وا بیری
 کرد بیته وه، که ئەمەش بو دواي خواردنه که زور به چیژ
 بیت! ئیمه له گهل ئەم ژەمه خۆراکه نوییه، که ورگپه رستانی
 بیانی هەر له کونه وه سه روکاریان له گهل ئەم شتانه دا
 هه بووه، هیچ لارییه کمان نییه. له راستیدا ئیمه پیشبینی
 وه ها روژیکمان ده کرد، که ئەم شتانه به چاوه کانی
 خومان ببینین. له رابردوو شدا لورده کانی ولاتی ئینگلاند
 و گهشتیاره کان، میوانداری گه وره یان رپک ده خست، ئەو
 خواردنه شی که له میواندارییه گه ورانه دا ئاماده ده کرا،
 له گوشتی ئەو تیمساحانه ئاماده ده کرا، که له میسر دا
 راو ده کرا. پشتی ئەم ده عبايه، که له گوشتی گویره که
 ده چیت، ده کولیندرا له گهل به هاراتی خه رته له و پیاز و
 په تاته و بهم شیوه یه نوشیان ده کرد.

فه ره نسویه کانی ش به هه مان شیوه کاتی خوی که هاتن
 بو میسر، هاوری له گهل " (فیردیناند دی لیسبس)، " ئەوان
 مه یلیان له په نجه کولاوه کانی تیمساحه که بوو له ناو لمی
 گه رمدا، وه ک له پشتی تیمساحه که، ئەمەش هەر بو ئەوه ی
 به پیچه وانه ی ئینگلیزه کانه وه بن، چونکه ئینگلیزه کان
 هه میسه پییان پیده که نین و گالته یان پیده کردن.

ئیمه هه ردوو رینگه که مان به لاوه په سه نده و هیچ

کیشه یه کیشمان نییه له سه ری، بگره هه ردوو ریگه که
 جیگه ی ستایشکردنیشن. ئیمه وهک خومان، دلخوشین
 به وهی که لقینکی نوی له پیشه سازی دهر که وتوو له
 ولاته که مانا، چونکه ولاته گه وره و هه مه جوره که مان
 پیویستی بهم جوره پیشه سازی یانه یه. رهنگه که متر له
 ماوهی یهک سال، سه دان تیمساح هاوردی رووسیا
 بکریت بو جیگرته وهی ئه و یه کهم تیمساحه ی له گه دهی
 ئه و پیاو ده چلیسه ی پترسبۆرگ ون بوو. له راستیدا، بو
 ناکریت هه ولی ئه وه بدریت، که تیمساحه کان له گه ل
 ئاووهه وای رووسیا رابهینرین؟ ئه گه ر ئاوی رووباری نیقا
 بو ئه م گیانداره نامویه سازگار نییه و زور سارده، ئه وه
 چالاو له پایتهخت رووبار و ده زیاچه ی زور له دهره وهی
 پایتهخت هه یه. بو نمونه، بوچی بو په روه رده کردنی
 تیمساح له چالاو هکانی پارگولوقو خه رجی بو دابین
 نه کریت؟ یاخود له پاقلوقسک، یان له و چالاو انه ی له
 پریسنینسکی و هه روه ها له ساموتکا له موسکو؟ ئه گه ر
 بیت و ره زامه ندیی ئه م کاره وه ربگیریت و بخریته بواری
 جیه جیکردنه وه، سه ره رای ئه وهی ئه م ریگه یه خوراکیکی
 به تاموچیژ بو خوشخوره کانمان، ئه وانه ی هه میشه نارازین،
 دابین ده بیت و ئه و کیشه یه شیان له کول ده بیته وه، له
 هه مانکاتیشا، وهک سه رگه رمیه کی چیژبه خشیش ده بیت
 بو ئه و خانمانه ی که به رده وام له لای ئه و چالاو انه پیاسه

دهكهن، لهگهل هموو ئه مانه شدا، بو فير كردنى مندان له ميژووى سروشتدا سوودى لى ده بينرئيت. پيئستى تيمساح ده توانرئيت سوودى لى وه ربگيرئيت بو دروست كردنى كئيفى خشل و گه وهه ر، كئيفى ئاسايى، قووتووى جگه ره، ههروهه ها بو دروست كردنى توره كه، كه ده توانرئيت كئيبى تيدا هه لبگيرئيت. به هه زاران روبل، به هه زاران له و دراوه كاغه زيبه پوخله، كه بازارگانه كانمان خوشه ويستيبه كى له راده به دهريان بوى هه يه، بيته سه ر دراوه كانى تريان و پاشه كه وتىكى باشى لى بكه ن، رهنگه ئه م سه رمايه له بننه هاتوو له پيئستى ئه و تيمساحه دا خوى حه شار دابئيت. ئيمه هيوادارين جاريكى تريش سه باره ت به م بابته سه رنجرا كيشه گفتوگو بكه ينه وه)

لهگهل ئه وهى پيشبيني وهه و تاريكم ده كرد، به لام ناراستى و بيناكي نوو سه ره كه ي به ته واوى جازى كردم. له بهر ئه وهى كه سيكم نه دوزيبه وه، تا ئه و كاريگه ريبه گيانيبه ي بوم دروست بوو، ئه و هه سته ناخوشه ي بوم دروست ببوو، لهگهل ليدا به ش بكه م، ناچار رووم كرده پروهور ساقئيج - كه به رامبه رم دانيشتبوو.

سه رنجم دا، كه ماوه يه ك ده بيت چاوى له سه ر نه تروكاندووم و رورنامه ي (قويس) ي به ده سته وهيه و وهك ئه وهى بيه ويت بيدات به من. بى ئه وهى وشه يه كى

له زار بیته دهر، رۆژنامه‌ی (نیوز-شیت) هکه‌ی لی سه‌ندم،
له کاتیکا رۆژنامه‌ی (قویس) ی به من دهدا، په‌نجه‌ی خوی
خسته سهر ناو‌نیشانی و تاریک، تا بیخوینمه‌وه.

ئه‌م پرۆهور ساقیچه پیاوینکی تا بلنی سه‌یر و نامو
بوو. پیره‌پیاوینکی زگوردی بوو، به‌لام بیده‌نگ و که‌مدوو.
له‌گه‌ل هیچ یه‌کینک له‌ ئیمه، په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ی
نه‌بوو، به‌ده‌گمه‌ن له‌ سهرکار قسه‌ی له‌گه‌ل یه‌کیکدا ده‌کرد.
بیروباوه‌ری تایبته‌ت به‌ خوی هه‌بوو له‌سهر هه‌موو شتیک.
به‌لام خوی له‌ ناشکراکردنی بیروباوه‌ره‌کانی ده‌پاراست.
ئه‌و به‌ته‌نها ده‌ژیا. زور به‌که‌می هاوکاره‌کانی سهر‌دانیان
ده‌کرد.

ئه‌وه‌ی له‌ رۆژنامه‌ی (قویس) خویندمه‌وه، به‌م شیوه‌یه
بوو:

(ناشکرایه‌ لای هه‌مووان، که‌ ئیمه‌ پیشکه‌ و تنخواز و
مرو‌قدۆستین و هه‌ر بۆیه‌ له‌م رووه‌وه‌ خۆمان له‌ ئاستی
ته‌واوی ئه‌وروپادا به‌ یه‌کسان ده‌زانین و خۆمان له
ئاستی ئه‌واندا ئه‌بینینه‌وه. به‌لام، سهر‌باری هه‌موو هه‌ول
و تیکۆشانه‌کانی رۆژنامه‌که‌مان له‌م رووه‌وه‌، هیشتا
نه‌گه‌یشتووینه‌ته‌ پله‌ی کاملبوون له‌ بیرکردنه‌وه‌دا. هه‌ر
ئه‌وه‌ی که‌ دوینی رووداوینکی هه‌ژینه‌ر له‌ گه‌له‌رییه‌ک
رووی دا، ده‌کریت به‌ کاملنه‌بوونی بیرکردنه‌وه‌ی ئیمه‌

له قه له م بدریت، ئیمه ش زور له مه و بهر پیشبیینی ئه م
دوخه مان ده کرد.

کابرایه کی بیانی دیته ناو پایته خته که مان، هاوری
له گه ل خویدا تیمساحیک دینیت و له گه له ریبه کدا نمایشی
ده کات. ئیمه راسته وخو و به خیرایی پیشوازیمان له م
لقه نوییه به سووده ی پیشه سازی کرد، چونکه ولاته
به هیز و رهنگینه که مان پیویستییه کی زوری به م جوړه
پیشه سازیانه هه یه. دوینی له ناکاو و ده و روبه ری کاتزمیر
چواری پاشنیوه رو، خانه دانیکی جوانخاس و دلیر، له کاتیکا
له و په ری مه ستیدا ده بیت، خوی ده کات به دوکانی کابرای
بیانیدا. پاش نه وه ی پاره ی چوونه ژووره وه ی خوی ده دات
و راسته وخو و بیئاگایانه غار ده دات و خوی فری نه داته
ناو ده می تیمساحه که، گیانداری دامویش نه شله ژیت و
له پیناو مانه وه ی خوی و ریگرتن له وه ی بخنکیت، ناچار
ئه م خانه دانه هه لده لووشیت. کابرای نامو، پاش خوه لدانه
ناو ده می تیمساحه که، بی سی و دوو له خه ویکی قوول
روده چیت و نه هاواری خاوه ن تیمساح و نه گریانوزاری
خیزانه توقیوه که ی و نه هه ره شه ی چوون - به - شوین
- پولیسدا، هیچ یه کیک له م شتانه به قه د ده نکه خه رده لیک
کاری تی نه کرد. له ناو سکی تیمساحه که وه، جگه له
دهنگی قاقالیدان و هه ره شه کردن به که ولکردن و پیست
- له بهر - دامالینی تیمساحه ی داماو، گوئیستی هیچ

شتیکی تر نه بووین. هرچه نده نهو گیانداره داماوہ ناچار
 بوو په یکه ریکی ناوا زه لاج قووت بدات. به لام فرمیسکی
 بیتهووده ی دهرشت. میوانی بانگه یشتنه کراو، له ته ته ری
 تووره و ترو خراپتره. هر وهک نهو په نده ی ده لیت: "مال
 له خاوه ن مال حه رامه)."

نیمه نازانین نه م رووداوه به ربهریه - که که می
 ناستی ژیاریمان ده سه لمینیت و نابرووی نیمه له بهرچاو
 بیگانه کان ده تکینیت - به چ شیوه یه ک شیکاری بکه یین!
 هه وه سینی سه رشیتانه ی له م جوره، بریتییه له گیانی
 بیباکانه ی مروقی رووسی. به م شیوه یه، دهرچه یه کی
 دهر بازبوونی نوی به دست هاتووه.

ده کریت پیرسین: نایا نامانجی نه م میوانه
 بانگه یشتنه کراوه چی بووه؟ نایا ویل بوو به شوین
 جیگه یه کی گهرم و نهرمه وه؟ به لام خانووگه لیک ی زور
 نایاب له پایتهخت به نرخیکی ههرزان و که لوپه لی
 گونجاووه ده دست ده که ویت، که ناوه که ی له رووباری
 نیقا بو دابین کراوه و پیللیکانه کانی به گاز رووناک
 کراوه ته وه و هه روه ها حه سه سی تایبه تیشی له لایه ن
 خاوه ن خانوو که وه بو دابین کراوه. نیمه ده مانه ویت
 سه رنجی خوینه ره کانمان به لای نهو کرده شه ره نگیزانه یه دا
 رابکیشین، که به رامبه ر بهو تیمساحه داماوہ کراوه.

گومانى تىدا نىيە، كە كارىكى ھىندە ئاسان نىيە بو ئەو
 تىمساحە، كە پەيكەرىكى زەلامى لەو شىۋەيە ھەرس
 بكات، ھەر بۆيە و لەم رووۋەو، گياندارى داماو ئىستا
 بە ئەندازەى كىويك ھەئاوساۋە و بە ئازارىكى زۆرەو
 چاۋەرۋانى مەرگە. لە ئەوروپا، ھەر كەسىك كارىكى
 نامرۇقانى لەگەل ئاژەلىكى مالىدا بكات، ئەو ۋە رووبەرۋى
 لىپچىنەۋەى ياساى دەبىتەۋە. بەلام ئىمە سەربارى
 رۇشنىرىيە ئەورۇپىيە كەمان، سەربارى شۇستە و رارەو
 ئەورۇپىيە كەمان، سەربارى ھونەرى تەلارسازى خانوۋە
 ئەورۇپىيە كانمان، كەچى ھىشتاش ئامادە نىن واز لە
 نەرىتە سواۋە كانمان بەينىن، بگرە تا ئەم ساتەش، بە
 چاۋىكى پىرۋزەۋە لەو نەرىتە مان دەروانىن.

”ھەرچەندە خانوۋە كانمان نوين، بەلام نەرىتە كانمان
 (سواۋن)“

ھەرچەندە لە راستىشدا خانوۋە كانى ئىمە ھىندەش نوى
 نىن، چونكە ھەر ھىچىشيان نەبىت، ئەو بە دۇنيايىيەۋە
 پىپلىكانە كانى دارزاۋن. ئىمە چەندىن جار لەناۋ
 رۇژنامە كەى خۇماندا ئامازەمان بەم راستىيە كىردوۋە،
 كە لەلەيەك لەلاكانى پىرسبۇرگ لە مالەكەى لوكىانوۋى
 بازىرگان، پىپلىكانە لە - تەختە - دروستكراۋەكەى
 مالەكەى دارزىۋە و ھاكا دارما، ئەۋەى جىگەى مەترسىيە

لهمه‌دا، ئەوه‌یه که ماوه‌یه‌کی زۆره ئەم مه‌ترسییه له‌سه‌ر ئافیمییا سکاپیدارۆفی خزمه‌تکاره له‌و ماله‌دا، ئەو خاتوونه‌ی میرده‌که‌ی ئەفسه‌ره. ئەو گله‌ییی له‌وه هه‌یه، که ناویریت به‌ ده‌فری پر له‌ ئاوه‌وه به‌و پینلیکانه‌یه‌دا سه‌ر بکه‌ویت. له‌ کوتاییدا، پینشگویییه‌کانی ئیمه‌ راست ده‌ر چوون، چونکه‌ دوینی شه‌وی رابردوو، کاتژمیر هه‌شت و نیو، ئافیما سکاپیدارۆف به‌ قازانیکی پر له‌ شه‌ر باوه، له‌ پینلیکانه‌کانه‌وه ده‌که‌ویده‌ خواره‌وه و هه‌ر له‌ جیدا قاچیکی ده‌شکیت. له‌ راستیدا، ئیمه‌ نازانین که‌ ئایا لوکیانووف ئاماده‌یه‌ دوای روودانی ئەم رووداوه‌ له‌ ماله‌که‌ی، ئەو پینلیکانانه‌ چاک بکاته‌وه‌ یان نا، چونکه‌ ئیمه‌ی رووسی، نه‌ریتمان وایه‌ تا کار له‌ کار نه‌ترازیت، هه‌یچ هه‌نگاوێک نانیین.

له‌ پینشهای ئەوه‌ی که‌ چی رووی دا بو‌ خزمه‌تکاره‌که‌، خوینه‌ری هه‌ژا له‌وه ئاگادار ده‌که‌ینه‌وه، که‌ ئەو خاتوونه‌ی بووه‌ قوربانیی بییاکی کابرایه‌کی رووسی، ئیستا گواسته‌راوه‌ته‌وه‌ بو‌ نه‌خۆشخانه‌ و له‌ژیر چاودیری پزیشکدایه‌. ئیمه‌ی رووسی، هه‌رگیز ده‌ست له‌م خوو و نه‌ریته‌ خراپانه‌ی خوومان هه‌لناگرین و هه‌رگیز فیر نابین. بو‌ نمونه‌، مه‌یخانه‌کانی سه‌ر شه‌قامی فیبورگسکی، کاتیک قور و لیته‌ی ناو دوکانه‌کانیان پاک ده‌که‌نه‌وه، فیری ئەوه‌ نابن نه‌یخه‌نه‌ به‌ر پینی ریبوارانی سه‌ر شه‌سته‌که‌؛ له‌

کاتیکا ئەتوانریت ئەو قور و لیتەیه هەمووی لە شوینیکا
خر بکریتهوه و سەرەریی کەسیش نەگریت، هەر وهک
چون لە ئەوروپا ئەمە دەکریت... هتد.)

لە کاتیکا لە پرۆهور ساقیچم ئەروانی، بە شلەژاوییهوه
لیم پرسى:

”ئەمە چیه؟ هەرچەند ئەیهینم و ئەیبەم، سەر لەم
وتارە دەر ناکەم، ئەمە چ مانایەکی هەیه؟“
”مەبەستت چیه؟“

”لە هیچ شتیک تیناگەم، لەبری ئەوهی بەزەبییان بە
بارودوخی ئیقان ماتقیتیچدا بیتەوه، کەچی فرمیسکی
تیمساحی بو تیمساحە کە هەلدەرینژن و بەزەبییان بەودا
دیتەوه!“

”جا بو بەزەبییان پیندا نەیتەوه؟ ئەوانە تەنانەت
بەزەبییان بە درندهترین گیاندار و شیردەریکیشدا دیتەوه.
ئیمەش دەبیت وهک ئەوروپا بیر بکەینەوه بو ئەوهی
بگەینەوه بە ئەوان. ئایا نابیت؟ بە هەمان شیوه، لیرەش
هەستیکی پر لە جوشوخروش هەیه بەرامبەر بە تیمساح،
ها، ها، ها!“

پرۆهور ساقیچی پیر و نامۆ، پاش دەربرینی ئەم
چەند رستەیه، سەری کردەوه بەناو کاغەزەکانیا و چیتەر
وشەیهکی دی دەر نەبری.

تیمساح

روژنامه‌کانی (فۆیس) و (نیوز-شیت) م قه‌د کرد و
کردمنه ناو گیرفانمه‌وه و هه‌ر روژنامه‌یه‌کی تریش
که به‌رده‌ستم که‌وت، کۆم کردنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئیواره
بیانبه‌م بۆ ئیقان ماتقیتیچ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی کاتیکی زۆری
ما‌بوو بۆ ئیواره، زوو شوینی کاره‌که‌م به‌جی هیشت،
بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌و گه‌له‌رییه‌که‌ برۆم و له‌ مه‌ودایه‌کی تا
را‌ده‌یه‌ک دووره‌وه‌ ببینم، که‌ له‌وی چ باسه‌ و گوینیستی
ئه‌و خه‌لکه‌ بم، بزانه‌ ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ چۆن
بیر ده‌که‌نه‌وه.

پیشبینی ئه‌وه‌م ده‌کرد، که‌ قه‌ره‌بالغیه‌کی پر له‌ هۆسه
بیت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه، یه‌خه‌ی پالتۆکه‌م هه‌لکیشا بۆ
سه‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم رووبه‌رووی ئه‌و قه‌ره‌بالغیه‌
بمه‌وه، چونکه‌ دانی پیدا ده‌نیم که‌ توزیک شه‌رمم ده‌کرد،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر چه‌زم به‌ قه‌ره‌بالغی و تیکه‌لاوبوونی
ناو خه‌لک نه‌بوو. به‌لام هه‌ست ئه‌که‌م من مافی ئه‌وه‌م
نییه‌ باسی هه‌ستیکی خالی و ئاسایی خۆم بکه‌م، له
کاتی‌کدا رووبه‌رووی رووداویکی نا‌اسایی و راسته‌قینه‌ی
وه‌ک ئه‌م رووداوه‌ بوومه‌ته‌وه.



ENGESE

مؤسسة البحث والدراسات والبحوث

٤٠٠٠ دينار